

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobce: **J. R.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený Mgr. I. N., nar. X, obecnou zmocněnkyní
bytem X

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2025 č. j. MHMP 168666/2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí, jímž žalovaný rozhodl o odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 11, oboru výstavby (dále též „*stavební úřad*“), ze dne 11. 5. 2023 č. j. MCP11/23/034107/OKS/Kra, tak, že doplnil do rozhodnutí prvostupňového orgánu do výroku VIII. právní kvalifikaci: „*čímž spáchal*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

přestupek podle § 178 odst. 1 písm. h) stavebního zákona, a to úmyslně“), a ve zbytku toto rozhodnutí potvrdil.

2. Rozhodnutím stavebního úřadu, ve znění napadeného rozhodnutí, byl žalobce (tehdy obviněný) uznán vinným jedenácti přestupky podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále též „*stavební zákon*“), uvedenými v jednotlivých výrocích, takto:

- *I.*: v období od září 2022 do 9. 11. 2022 realizoval na pozemku parc. č. XA v k.ú. XB stavbu haly o rozměrech cca 12 x 20 m a výšce cca 9 m, zastřešenou bazénovým krytem válcového tvaru, v níž se nachází lyžařský simulátor, v rozporu s § 76 stavebního zákona bez územního rozhodnutí podle § 79 stavebního zákona, a současně v rozporu s § 108 stavebního zákona bez stavebního povolení, čímž úmyslně spáchal přestupek podle § 178 odst. 1 písm. a) stavebního zákona v jednočinném souběhu s přestupkem podle § 178 odst. 2 písm. e) stavebního zákona;

- *II.*: v období od 9. 11. 2022 do 14. 3. 2023 umožnil užívání nepovolené haly nacházející se na pozemku parc. č. XA v k.ú. XB, o rozměrech cca 12 x 20 m a výšce cca 9 m, zastřešené bazénovým krytem válcového tvaru, v níž je provozován lyžařský simulátor, v rozporu s § 119 odst. 1 stavebního zákona, bez kolaudačního souhlasu či kolaudačního rozhodnutí, čímž úmyslně spáchal přestupek podle § 178 odst. 1 písm. f) stavebního zákona;

- *III.*: v blíže neurčeném období od konce dubna 2022 do počátku července 2022 realizoval na pozemku parc. č. XA v k.ú. XB betonovou zeď o výšce cca 2,5 m a délce cca 80 m, tvořenou z betonových prefabrikátů umístěných ve dvou vrstvách na sobě, v rozporu s § 76 stavebního zákona, bez územního rozhodnutí podle § 79 stavebního zákona, a současně v rozporu s § 108 stavebního zákona bez stavebního povolení, čímž z nedbalosti spáchal přestupek podle § 178 odst. 1 písm. a) stavebního zákona v jednočinném souběhu s přestupkem podle § 178 odst. 2 písm. e) stavebního zákona;

- *IV.*: v blíže neurčeném období mezi daty 13. 8. 2020 a 27. 4. 2021 realizoval na pozemcích parc. č. XC, XA a XD v k.ú. XB přístavbu k budově č.p. XE (tzv. skleníku), při její jihozápadní části, v rozporu s § 76 stavebního zákona bez územního rozhodnutí podle § 79 stavebního zákona, a současně v rozporu s § 108 stavebního zákona bez stavebního povolení, čímž úmyslně spáchal přestupek podle § 178 odst. 1 písm. a) stavebního zákona v jednočinném souběhu s přestupkem podle § 178 odst. 2 písm. e) stavebního zákona;

- *V.*: v období od 13. 3. 2022 do 16. 12. 2022 umožnil užívání nepovolené přístavby nacházející se na pozemcích parc. č. XC, XA a XD v k.ú. XB, v níž byl provozován motýlí dům, v rozporu s § 119 odst. 1 stavebního zákona bez kolaudačního souhlasu či kolaudačního rozhodnutí, čímž úmyslně spáchal přestupek podle § 178 odst. 1 písm. f) stavebního zákona;

- *VI.*: v období od 10. 6. 2021 do 24. 3. 2023 umožnil užívání stavby č.p. XE (tzv. skleník), nacházející se na pozemku parc. č. XD v k.ú. XB v rozporu s kolaudačním souhlasem ze dne 4. 12. 2018 č. j. ÚMČ P15 56405/2018/OST/Lbo sp. zn. 43453/2018/OST/Lbo, který je dokladem o povoleném účelu užívání jako skleníku pro účely pěstební školky, neboť 1. NP této stavby bylo užíváno jako stravovací zařízení a 2. NP jako dětská herna s kavárnou (přičemž po celé rozhodné období byla užívána alespoň dětská herna ve 2. NP), čímž úmyslně spáchal přestupek podle § 178 odst. 1 písm. g) stavebního zákona;

- *VII.*: v období od 10. 6. 2021 do 6. 11. 2022 umožnil užívání nepovolené části zpevněné plochy o výměře 1 340 m² na pozemcích parc. č. XF a XG v k.ú. XH (která byla provedena ve větším rozsahu, než bylo povoleno dodatečným povolením stavby ze dne 21. 1. 2020 č. j.

ÚMČ P15 01755/2020/OST/Lbo sp. zn. 24113/2018/OST/Lbo), jako parkoviště pro návštěvníky zábavního parku XI (též jako „parkoviště K.“), čímž úmyslně spáchal přestupek podle § 178 odst. 1 písm. h) stavebního zákona;

- VIII.: v letním období roku 2021, konkrétně od 13. 6. 2021 do 16. 8. 2021 a dále od 7. 5. 2022 do 30. 10. 2022 umožnil užívání nepovolené zpevněné plochy na pozemcích parc. č. XJ a XK v k.ú. XB (též jako „parkoviště u trati“), jako parkoviště pro návštěvníky zábavního parku, čímž úmyslně spáchal přestupek podle § 178 odst. 1 písm. h) stavebního zákona;

- IX. za přestupky *ad I. až ad VIII.* byla obviněnému podle § 178 odst. 3 písm. b) stavebního zákona ve spojení s § 35 písm. b) a § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*přestupkový zákon*“) uložena úhrnná pokuta ve výši 1 000 000 Kč;

- X. byla obviněnému uložena povinnost náhrady nákladů řízení v částce 1 000 Kč.

3. Žalovaný v napadeném rozhodnutí (ze dne 28. 2. 2025 č. j. MHMP 168666/2025) uvedl, že stavby uvedené ve výročích rozhodnutí stavebního úřadu (viz shora uvedené) souvisejí s vybudováním a provozováním zábavního parku XI, otevřenému pro veřejnost dne 7. 6. 2020. Dne 16. 9. 2022 při kontrolní prohlídce tohoto parku v souvislosti s nakládáním s odpadními vodami na pozemcích XJ, XL, XK a XM, v k.ú. XB, zjistil stavební úřad nepovolenou rozestavěnou stavbu dřevěné haly s obvodovými stěnami, o tom sepsal protokol (ze dne 16. 9. 2022 č. j. MCP11/ 22/053570/OV/Kut), a pořídil fotodokumentaci. Dne 16. 10. 2022 stavební úřad zadokumentoval foto „rozzůstající se“ nepovolené stavby dřevěné haly (viz příloha A, foto č. 2 správního spisu). Dne 9. 11. 2022 stavební úřad z veřejného prostranství provedl kontrolní prohlídku stavby „Zábavní park XI – lyžařský simulátor“ Praha, XB, XE, ověřil existence nepovolených staveb dřevěné haly, betonové zdi a dalších staveb, na pozemcích ve vlastnictví žalobce, o tom sepsal protokol (ze dne 9. 11. 2022 č. j. MCP11/ 22/065565/ OV/Pre). Jelikož stavební úřad zjistil nepovolené užívání dřevěné haly s lyžařským simulátorem, vydal dne 10. 11. 2022 žalobci jako vlastníku stavby výzvu č. j. MCP11/22/066009/ OV/Pre k bezodkladnému ukončení užívání jmenované stavby a pod č. j. MCP11/066077/OV/ Pre vyzval žalobce jako vlastníka jmenované stavby a uživatele téže stavby společnost Krtkův svět s.r.o. k bezodkladnému ukončení užívání. Stavební úřad dne 14. 11. 2022 opatřením č. j. MCP11/22/066765/OV/Pre oznámil žalobci zahájení řízení o odstranění jmenované stavby. Dne 20. 12. 2022 stavební úřad provedl kontrolu užívání těchto staveb po vydaných výzvách či rozhodnutích – zákazů užívání, o tom sepsal protokol (ze dne 20. 12. 2022 č. j. MCP11/22/ 075050/OKS/Kra) a pořídil fotodokumentaci. Dne 10. 1. 2023 žalobce blanketně požádal o dodatečné povolení stavby Zábavního parku XI – lyžařský simulátor. Dne 18. 1. 2023 stavební úřad vyzval (č. j. MCP11/23/005081/OV/Pre) žalobce k doplnění blanketní žádosti o dodatečné povolení stavby a současně usnesením řízení o dodatečné povolení stavby přerušil. Dne 19. 1. 2023 stavební úřad provedl kontrolu užívání další stavby, a to Skleník – 2.NP (berna), XE, XB, o tom sepsal protokol (ze dne 19. 1. 2023 č. j. MCP11/23/ 005350/OKS/Kra) a pořídil fotodokumentaci. Dne 13. 3. 2023 stavební úřad provedl předem neohlášenou kontrolní prohlídku stavby dřevěné haly s bazénovým krytem – lyžařský simulátor a zjistil, že ve stavbě se nachází obsluha a tři hosté včetně dítěte, které je připraveno k lyžařskému výcviku (oblečeno do lyžařských bot a helmy), o tom sepsal protokol (ze dne 13. 3. 2023 č. j. MCP11/23/021010/OKS/Kra), a pořídil fotodokumentaci. Dne 27. 3. 2023 stavební úřad rozhodnutím č. j. MCP11/23/024670/OV/Pre zakázal vlastníku nepovolené stavby Zábavní park XI – lyžařský simulátor a též uživateli, společnosti Lyžování u Krtka s.r.o., IČ: 17651999, sídlem K Měcholupům 777, 109 00 Praha (dále též „společnost Lyžování u Krtka“),

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

její užívání. Žalobce je totiž vlastníkem pozemků parc. č. XF, XG v k.ú. XH a parc. č. XC, XA, XK a XD v k.ú. XB, na nichž byly žalobcem a současně stavebníkem provedeny nepovolené stavby, neboť žalobce ve věci staveb jednal se stavebním úřadem, svým jménem a na svůj účet. Dne 23. 12. 2022 žalobce podal společnou žádost o dodatečné povolení staveb, a to betonové zdi, přístavby skleníku a dne 10. 1. 2023 podal žádost o dodatečné povolení stavby „Zábavní park XI – lyžařský simulátor“. Dne 21. 3. 2023 stavební úřad oznámil žalobci pod č. j. MCP11/23/023211/OKS/Kramil zahájení společného řízení o přestupcích proti stavebnímu zákonu a současně nařídil ústní jednání spojené s šetřením na místě samém. K ústnímu jednání dne 20. 4. 2023 se žalobce nedostavil, o tom stavební úřad sepsal protokol (ze dne 20. 4. 2023 č. j. MCP11/23/029908/OKS/Kra) a pořídil fotodokumentaci. Dne 21. 4. 2023 byl ve věci slyšen svědek A. S. (viz protokol č. j. MCP11/23/030310/OKS/Kra). Ve věci žalobce je řízení o přestupku v pořadí druhým přestupkovým řízením. Poprvé byl žalobce rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 11. 11. 2021 č. j. MCP11/21/059240/OKS/Kra uznán vinným přestupky podle stavebního zákona, o nich rozhodl ve druhém stupni žalovaný rozhodnutím ze dne 5. 6. 2023 č. j. MHMP 1066921/2023 tak, že rozhodnutí stavebního úřadu (ze dne 11. 11. 2021) částečně změnil a ve zbytku odvolání zamítl. Ve věci rozhodoval Městský soud v Praze, který rozsudkem ze dne 30. 5. 2024 č. j. 10 A 110/2023-89 žalobu žalobce zamítl, stejně tak jako Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 24. 10. 2024 č. j. 9 As 159/2024-76, který zamítl kasační stížnost.

4. Proti napadenému rozhodnutí brojí žalobce podanou žalobou. Námitky žalobce lze rozdělit do následujících žalobních bodů:
5. *V prvním žalobním bodu* žalobce brojí proti výroku II. rozhodnutí stavebního úřadu a namítá, že halu neumožnil nikomu užívat. Na část pozemku parc. č. XA v k.ú. XB má uzavřenou nájemní smlouvu se společností Lyžování u Krtka. Nájemní smlouva je toliko na pozemek, a nikoli na halu, jmenovaná společnost užívá pouze část pozemku. Provoz lyžařského trenažéru není podmíněn existencí haly. Žalobce si je vědom, že pro užívání haly je nutné její dodatečné povolení stavebním úřadem, proto halu nepronajímá. Ve výroku II. je sice uznán vinným, že umožnil užívat halu, ale už není uvedeno, komu ji umožnil užívat.
6. *Ve druhém žalobním bodu* žalobce brojí proti výroku III. rozhodnutí stavebního úřadu. Podle žalobce údajná betonová zeď není betonovou zdí, resp. stavbou, která by podléhala územnímu rozhodnutí a stavebnímu povolení, nejedná se ani o výrobek plnící funkci stavby. Jsou to betonové zábrany City bloc, resp. betonové prefabrikáty, které se na pozemku nacházejí od roku 2014, jak je zachyceno na leteckém snímku z roku 2015. Je proto vyloučeno, že by tzv. betonovou zeď žalobce realizoval v období od konce dubna 2022 do počátku června 2022. Betonové prefabrikáty lze volně přemísťovat po pozemku. Tvrzení, že se jedná o zeď s funkcí příjezdové cesty k tzv. parkovišti u trati, je účelové, aby prefabrikáty mohly být podřazeny pod zákonnou úpravu stavebního zákona a podléhaly povolení. Důkaz výsledkem svědka, který je ve sporu s žalobcem, je bezpředmětný. Pokud správní orgán není schopen prokázat vinu, má rozhodnout podle zásady *in dubio pro reo*.
7. *Ve třetím žalobním bodu* žalobce namítá proti výroku IV. rozhodnutí stavebního úřadu, přístavbu skleníku nepochybně, nesouhlasí však se zaviněním. Žalobce nejednal úmyslně, předpokládal, že postupuje podle § 103 odst. 1 písm. a) bod 1 stavebního zákona. Po zahájení řízení o odstranění stavby ze dne 15. 11. 2022 začal věc řešit a požádal o dodatečné povolení stavby. Nebylo mu však vyhověno z důvodů, že řízení o odstranění stavby bylo zahájeno pro jinou stavbu, než která je uvedena v žádosti o dodatečné povolení stavby. Žalobce si po realizaci přístavby uvědomil, aniž by ho na to příslušný stavební úřad upozornil během

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

místních šetření, že problém nastal v okamžiku, kdy přístavbu propojil se stavbou skleníku. Poté začal situaci řešit, přístavbu uzavřel a nechal vypracovat projektovou dokumentaci pro dodatečné povolení stavby, v ní je řešen přístup mimo stavbu skleníku a propojení je zrušeno. Vzhledem ke své špatné ekonomické a zdravotní situaci neřešil další povolování a přístavbu nechal uzavřenou.

8. *Ve čtvrtém žalobním bodu* žalobce tvrdí, že ve výroku V. rozhodnutí stavebního úřadu není uvedeno, jakému subjektu měl umožnit užívání přístavby skleníku.
9. *V pátém žalobním bodu* žalobce namítá, že i ve výroku VI. rozhodnutí stavebního úřadu absentuje specifikace jiné osoby, které měl žalobce umožnit užívání stavby XE.
10. *V šestém žalobním bodu* žalobce nesouhlasí s výrokem VII. rozhodnutí stavebního úřadu, že umožnil užívání nepovolené části zpevněné plochy o výměře 1 340 m² na pozemcích parc. č. XF a XG v k.ú. XH. Žalobce využívá odstavnou plochu o velikosti 1 000 m², která byla povolena dodatečným povolením stavby ze dne 21. 1. 2020 č. j. ÚMČ P15/01755/2020/OST/Lbo.
11. *V sedmém žalobním bodu* žalobce brojí proti výroku VIII. rozhodnutí stavebního úřadu a namítá, že zpevněná plocha na pozemku parc. č. XJ v k.ú. XB není nepovolenou stavbou. Stavební úřad sice dne 20. 8. 2020 zahájil řízení o odstranění stavby (č. j. ÚMČ P15 36063/2020/OST/DSk), avšak po kontrolní prohlídce dne 11. 2. 2021 usnesením ze dne 15. 3. 2021 č. j. MCP11/21/014254/OV/Bal řízení zastavil poté, co zjistil, že se nejedná o parkoviště, nýbrž o plochu s uježděnou a zhutněnou zeminou. Stavební úřad dále konstatoval, že předmětná plocha nesplňuje požadavky podle § 2 odst. 3 stavebního zákona, ani požadavky podle § 2 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Nadto žalobce jako vlastník podle § 20 odst. 4 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, může udělit výjimku ze zákazu jezdit a stát motorovými vozidly v lese. Žalobci není zřejmé, co mu brání v tom, aby na předmětné zpevněné ploše nechal parkovat motorová vozidla návštěvníků lesa a zahradní školky.
12. *V osmém žalobním bodu* žalobce považuje za dostatečné, že v odvolání uvedl, že pozemky, na nichž byly nepovolené stavby provedeny, byly pronajaty obchodní korporaci Krtkův park s.r.o., či Krtkův skleník s.r.o. Pokud žalovaný v posledním odstavci na str. 8 napadeného rozhodnutí to sporuje, měl dokazování sám doplnit.
13. *V devátém žalobním bodu* žalobce namítá, že se žalovaný nevypořádal s jeho návrhem ze dne 19. 2. 2024 na provedení výslechu L. B. a D. M. jako svědkyň.
14. *V desátém žalobním bodu* žalobce tvrdí, že žalovaný paušalizuje závěry rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2024 č. j. 10 A 110/2023-89 a zmiňuje jej pouze zčásti. Žalobce má totiž za to, že byl shledán vinným, že provedením záměru areálu jako celku změnil využití území. Městský soud v Praze k tomu konstatoval, že řada staveb a prvků na území parku je legální, což nebylo předmětem posuzování.
15. *V jedenáctém žalobním bodu* žalobce poukazuje na to, že v napadeném rozhodnutí absentuje posouzení jeho osobních a majetkových poměrů, ačkoli správní orgán měl povinnost je zkoumat a výši pokuty uložit tak, aby nebyla likvidační. Žalobce není podnikatelský subjekt, je fyzická osoba, a správnímu orgánu je z jeho úřední činnosti známo, že žalobci již uložil velmi vysoké pokuty, pro jeho rodinu likvidační. Žalovaný se nevypořádal s tím, že žalobce doložil k odvolání dne 29. 6. 2023 doklady k úvěrům. Žalovaný na str. 15

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

napadeného rozhodnutí argumentuje, že žalobce žádné relevantní důkazy prokazující jeho majetkové poměry nenavrhoval ani nepředložil. Žalobcovy majetkové poměry jsou v současné době výrazně dotčeny splácením milionové pokuty na základě pravomocného rozhodnutí prvostupňového orgánu ze dne 11. 11. 2021 č. j. MCP11/21/059240/ OKS/Kra a dále exekucí na nepeněžitě plnění jeho nemovitého majetku. K uvedenému žalobce rozsáhle cituje z metodiky Ministerstva pro místní rozvoj ohledně správního trestání na úseku stavebního zákona a z metodiky Ministerstva spravedlnosti pro orgány I. stupně příslušné pro projednávání přestupků podle zákona č. 159/2009 Sb., o střetu zájmů.

16. Žalobce navrhl provedení důkazů: rozhodnutím stavebního úřadu, rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2025 č. j. MHMP 168666/2023, odvoláním proti rozhodnutím stavebního úřadu se čtyřmi doplněními, smlouvou o nájmu pozemku parc. č. XA v k.ú. XB, usnesením o zastavení řízení o odstranění stavby ze dne 15. 1. 2021 č. j. MCP11/21/014254/OV/Bal, protokolem ze dne 11. 2. 2021, úvěry žalobce, vyrozuměním o výši nedoplatku stavebního úřadu ze dne 24. 1. 2025 a žádostí o splátkový kalendář ze dne 29. 1. 2025.
17. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě ji navrhl jako nedůvodnou zamítnout.
18. Žalovaný k *prvnímu žalobnímu bodu* má za prokázané, že žalobce užívání nepovolené haly na pozemku parc. č. XA v k.ú. XB, v níž je provozován lyžařský simulátor, umožnil společnosti Lyžování u Krtka, ale i veřejnosti. Z podkladů založených pod poř. č. 3, 6 přílohy A správního spisu vyplývá, že lyžařský simulátor je provozován v nepovolené hale, nikoli na volném prostranství. Tvrzení žalobce, že skutek nebyl přesně vymezen, když žalovaný neuvedl, komu žalobce umožnil halu užívat, považuje žalovaný za účelové tvrzení, neboť rozhodnutí obsahuje popis skutku s uvedením místa, času a způsobu spáchání. Nemůže být, proto zaměněn s jiným přestupkem téhož pachatele.
19. Žalovaný ke *druhému žalobnímu bodu* odkázal na str. 9 a 10 napadeného rozhodnutí, kde vyložil důvody, proč považuje betonové prefabrikáty za stavbu ve smyslu § 2 odst. 3 stavebního zákona.
20. Žalovaný ke *třetímu žalobnímu bodu* poukázal na rozhodnutí stavebního úřadu, kde je uvedeno, že předmětem projednávané věci je dále přístavba tzv. skleníku, tedy budovy XE v k.ú. XB. Jedná se o přístavbu o 2 NP spojenou se stavbou tzv. skleníku na úrovni 2. NP na jihozápadní straně, tvořenou nestejně velkými kontejnery a zastřešenou plochou střechou. Ve věci přístavby skleníku dne 15. 12. 2017 žalobce podal žádost o vydání společného rozhodnutí, avšak řízení o této žádosti stavební úřad zastavil dne 18. 8. 2020 usnesením č. j. ÚMČ P15 35929/2020/ OST/Jso a 35928/2020/OST/Jso z důvodu neodstranění vad žádosti ve stanovené lhůtě. Tvrzení žalobce je proto nepravdivé a účelové.
21. Žalovaný ke *čtvrtému a pátému žalobnímu bodu* uvedl, že tvrzení žalobce, že není uvedeno, jakému subjektu měl žalobce umožnit užívání, považuje za účelové, neboť rozhodnutí obsahuje popis skutku s uvedením místa, času a způsobu spáchání, skutek proto nemůže být zaměněn s jiným přestupkem téhož pachatele.
22. Žalovaný k *šestému a sedmému žalobnímu bodu* odkázal na str. 12 a 13 napadeného rozhodnutí, kde se vypořádal s námitkou shodného obsahu, dále na str. 11 až 14 prvostupňového rozhodnutí, kde podrobně odůvodnil skutkovou podstatu přestupku podle § 178 odst. 1 písm. h) stavebního zákona o umožnění užívání nepovolené části zpevněné plochy (parkoviště K. a parkoviště u trati). K námitce žalobce, že jako vlastník lesa může udělit výjimku ze zákazu jezdit a stát motorovými vozidly v lese, uvedl žalovaný, že ji

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

žalobce uplatnil již v řízení před Městským soudem v Praze v rozsudku ze dne 30. 5. 2024 č. j. 10 A 110/2023-89.

23. Žalovaný k *osmému žalobnímu bodu* konstatoval, že se totožnými námitkami podrobně zabýval na str. 8 a 9 napadeného rozhodnutí, kde odůvodnil, proč žalobce je stavebníkem.
24. Žalovaný k *devátému žalobnímu bodu* nesouhlasil s žalobcem, že by se v napadeném rozhodnutí nezabýval námitkou, podle níž žalobce navrhoval vyslechnout paní L. B. a D. M. Žalovaný tuto námitku vypořádal na str. 15 a 16 napadeného rozhodnutí.
25. Žalovaný k *jedenáctému žalobnímu bodu* (k desátému se nevyjádřil, pozn. soudu) odkázal na str. 14 a 15 napadeného rozhodnutí, kde se zabýval totožnou námitkou. Dodal, že žalobce v průběhu správního řízení neposkytl potřebnou součinnost tak, aby správní orgány mohly lépe vyhodnotit výši uložené pokuty a vyhnout se její tvrzené nepřiměřené výši. Žalobce sice doložil doklady k úvěrům, neprokázal však své příjmy, ekonomickou bilanci a případně jakým způsobem jsou jeho životní potřeby a náklady jeho rodiny hrazeny. Žalovaný nad rámec poukazuje na skutečnost, že žalobce je producentem (investorem) filmu natočeného režisérkou Evou Toulouovou „Krtkův Svět“.
26. Žalobce na výzvu soudu sdělil, že žádá, aby soud ve věci nařídil ústní jednání. Soud proto dne 23. 10. 2025 jednání nařídil na úterý dne 18. 11. 2025 od 9:00 hodin. Žalobci, resp. jeho zástupkyni, bylo předvolání k jednání doručeno dne 29. 10. 2025, kdy si jej zástupkyně z datové schránky vyzvedla (otevřela si datovou schránku). V pátek dne 14. 11. 2025, tedy poslední pracovní den přede dnem konání nařízeného jednání (dne 15. 11. 2025 byla sobota, dne 16. 11. 2025 byla neděle a dne 17. 11. 2025 v pondělí byl státní svátek) zástupkyně žalobce soudu oznámila: „*z pověření žalobce, pana J. R., Vám dokládám do spisu zn. 3 A 54/2025 jím zpracovaný přehled celé projednávané kauzy... Žalobce měl v úmyslu se projednání žaloby dne 18. 11. 2025 účastnit Ze zdravotních důvodů se žalobce dostavit nemůže ... V poslední řadě sděluji, že v této věci nejsem již nadále zmocněna...*“ K tomuto oznámení připojila zástupkyně žalobce kopie listin týkající se historie vzniku XI a kopii rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti žalobce č. X ze dne 31. března 2025 vystavené MUDr. D. N. Toto citované sdělení zástupkyně, že „*z pověření žalobce*“ soudu dokládá do spisu další listiny, za současného tvrzení, že „*v této věci nejsem již nadále zmocněna*“, považuje soud za vzájemně protichůdná. Vyzval proto téhož dne v pátek 14. 11. 2025 zástupkyni žalobce, aby obratem doložila ukončení svého zastoupení žalobce s upozorněním, že bez toho plná moc trvá. Výzva byla zástupkyni žalobce doručena dne 14. 11. 2025 ve 13:00 hodin. Téhož dne (v pátek dne 14. 11. 2025) v 19:09 hodin, tedy po pracovní době Městského soudu v Praze, bylo do centrální datové schránky soudu zasláno oznámení zástupkyně žalobce, že soudu zasílá požadovaný dokument, a že: „*Současně požádala pro urychlení procesu i pana R., aby Vám ze své datové schránky, byť OSVČ, zaslal potvrzení, že mé zplnomocnění s účinností od zítřka již netrvá*“. K tomuto oznámení připojila zástupkyně žalobce kopii listiny „*Výpověď plné moci*“, podle níž žalobce vypovídá plnou moc Mgr. I. N. „*ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 A 54/2025, a to s účinností ode dne 15. 11. 2025*“, s datem: „*V Praze dne 12. 11. 2025*“. Do dispozice soudní kanceláře se toto oznámení zástupkyně žalobce s kopií plné moci dostalo následující pracovní den, tj. v den konání nařízeného jednání, dne 18. 11. 2025, a to v 8:37 hodin, tj. cca 23 minut před nařízeným začátkem ústního jednání.
27. K výše uvedenému sledu úkonů zástupkyně žalobce soud uvádí následující. Zástupkyni žalobce bylo předvolání k soudnímu jednání na den 18. 11. 2025 doručeno řádně a včas dne 29. 10. 2025. Přesto zástupkyně žalobce zaslala soudu kopii neschopenky žalobce toliko

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

jeden den před konáním nařízeného ústního jednání. Soudu přitom nedoložila, co konkrétního jí bránilo, aby pracovní neschopenku žalobce datovanou již dnem 31. března 2025, doložila soudu bezprostředně po jejím vystavení či alespoň po obdržení předvolání. Pokud by totiž tak včas učinila, soud by jednání odročil a dotazem u lékařky ověřil, na kdy by mohl reálně věc nařídít. Soud z oznámení zástupkyně ze dne 14. 11. 2025 seznal, že: *žalobce měl v úmyslu se projednání žaloby dne 18. 11. 2025 účastnit*, přesto sdělení o své neschopence ze dne 31. 3. 2025 spojil se sdělením zástupkyně (která byla řádně a včas o jednání vyrozuměna), že jej již nezastupuje. Z uvedeného vyplývá podle soudu jednak, že žalobce o nařízeném jednání věděl, jednak, že věděl rovněž, že jej jeho zástupkyně u tohoto jednání má zastupovat.

28. Soud ke sdělení zástupkyně ze dne 14. 11. 2025 (že žalobce ji *pověřil*, aby soudu doručila listiny a současně, že již *v této věci není již nadále zmocněna*, a dále ke sdělení zástupkyně, že *požádala pro urychlení procesu i pana R., aby Vám ze své datové schránky, byť OSVČ, zaslal potvrzení, že mé zplnomocnění s účinností od zítřka již netrvá* a současně k výpovědi plné moci ze dne 12. 11. 2025 *ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 A 54/2025, a to s účinností ode dne 15. 11. 2025*“) uvádí, že výše popsané úkony zástupkyně žalobce považuje za obstrukční, kverulační a nedoložené řádně a včas soudu a současně za vzájemně si odporující tvrzení. Ačkoli žalobce si byl vědom nařízeného jednání, tak až den před jeho konáním zástupkyně sdělila, že *v této věci není již nadále zmocněna*, aniž by o tom soudu doložila ukončení zmocnění, současně však soudu zaslala další dokumenty. Soud nemohl přehlédnout, že výpověď plné moci, datovaná dnem 12. 11. 2025, a doručená soudu – soudní kanceláři cca 23 minut před plánovaným jednáním, a soudnímu senátu bezprostředně před jednáním, v níž je ukončení účinnosti zmocnění odloženo do budoucna, na volný den, na sobotu dne 15. 11. 2025, ačkoli jednání má být nejbližší následující pracovní den, dne 18. 11. 2025, nelze za popsaných okolností akceptovat. Soud při vyhodnocení kroků žalobce a jeho zástupkyně jednotlivě i ve vzájemných souvislostech ohledně takto doručené plné moci s žádostí o odročení soudu, nemůže kverulačnímu a obstrukčnímu jednání učiněnému nikoli řádně a včas, poskytnout požadovanou ochranu ve formě odročení jednání. Z tohoto důvodu soud i ponechal Mgr. I. N. v záhlaví tohoto rozsudku. Soud vzal ve zřetel i skutečnost, že ačkoli zástupkyně je v daném případě „toliko“ obecnou zmocněnkyní, jmenovaná zastupuje žalobce ve všech věcech Městským soudem v Praze projednávaných. Za této situace shledal soud jednání žalobce a jeho zástupkyně s předmětnou „výpovědí“ s nepřípustným odkládacím účinkem fakticky doručené soudu bezprostředně před zahájením konání jednání (cca 23 minut), za zcela účelové a obstrukční. Zastupovala-li by zástupkyně žalobce coby advokát, vztahovala by se na ni povinnost podle § 20 odst. 6 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii. K rozhodnutí soudu ve věci žalobce jednat a jednání neodročit přispěla i „taktika“ žalobce, sdělit soudu důvod k odročení tak, aby si soud nemohl ověřit informace o pracovní neschopnosti uvedené v zaslané kopii s datem 31. 3. 2025. Soud tedy věc projednal a rozhodl o všech žalobcem navržených důkazech.
29. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále též „s. ř. s.“), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
30. K jednání konanému dne 18. 11. 2025 žalovaný na své argumentaci setrval. Soud provedl k návrhu žalobce ze žaloby důkaz Smlouvou o nájmu pozemku ze dne 7. 11. 2022. Vyplývá z ní, že smlouva byla uzavřena mezi žalobcem jako pronajímatelem a společností Lyžování

u Krtka jako nájemcem. Žalobce se ve smlouvě zavázal přenechat společnosti Lyžování u Krtka k užívání část pozemku parc. č. XA v k.ú. XB, a to od 10. 11. 2022 do 9. 11. 2027. Podle čl. II odst. 6 této smlouvy je rozsah pronajímaného pozemku zakreslen na snímku pozemkové mapy, který má být přílohou smlouvy. Tato příloha soudu doložena nebyla. Blíže viz bod 46. tohoto rozsudku.

31. Soud dále k návrhu žalobce provedl důkaz usnesením ze dne 15. 3. 2021 č. j. MCP11/21/014254/OV/Bal s protokolem o kontrolní prohlídce ze dne 11. 2. 2021 č. j. MCP11/21/007976/OV/Bal. Předně soud uvádí, že žalobce se dopustil chyby v psaní v označení „*usnesení o zastavení řízení o odstranění stavby č.j. MCP11/21/014254/OV/Bal ze dne 15. ledna 2021*“, které navrhl v řízení provést jako důkaz. Je zřejmé, že se mělo jednat o usnesení ze dne 15. 3. 2021 MCP11/21/ 014254/OV/Bal, které žalobce k žalobě soudu doložil, a chyba v označení data je pouze písáčkou chybou. K tomuto blíže viz bod 74. tohoto rozsudku.
32. K návrhu žalobce na provedení důkazu listinami, které jsou součástí správního spisu (rozhodnutí stavebního úřadu, napadené rozhodnutí, odvolání s jeho doplněními), soud uvádí, že písemnosti obsažené ve správním spisu jako podkladu pro rozhodování správního soudu se nedokazují (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009 č. j. 9 Afs 8/2008-117, nebo ze dne 29. 6. 2011 č. j. 7 As 68/2011-75). Při jednání o žalobě ve správním soudnictví totiž není obsah správního spisu (tj. všechny jeho součásti) považován bez dalšího za důkaz. K návrhu žalobce na provedení důkazu „*Rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy č.j. MHMP 168666/2023 ze dne 5. března 2025*“, soud upřesňuje, že z dalšího textu žaloby je zřejmé, že žalobce měl na mysli napadené rozhodnutí (ze dne 28. 2. 2025, vydané dne 5. 3. 2025, č. j. MHMP 168666/2025), a že nesprávné označení čísla jednacího je pouze chybou v psaní.
33. Provedení důkazu doklady o úvěrech žalobce, vyrozumění o výši nedoplatku ÚMČ P11 ze dne 24. 1. 2025 a žádostí o splátkový kalendář ze dne 29. 1. 2025 shledal soud za nadbytečné, stejně jako návrh žalobce na slyšení L. B. a D. M., pracovníků stavebního úřadu (což je i samostatný devátý žalobní bod, viz níže), a rovněž tak i listinami, které soudu dne 14. 11. 2025 do přílohy oznámení připojila zástupkyně žalobce. Správní spis obsahuje dostatek listin, které se staly podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí.
34. Soud neshledal podanou žalobu důvodnou.
35. Soud vycházel z této právní úpravy v rozhodném znění:
36. Podle § 178 odst. 1 písm. a) stavebního zákona *fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 76 provede činnosti, ke kterým je třeba územní rozhodnutí nebo veřejnoprávní smlouva nebo územní souhlas anebo regulační plán.*
37. Podle § 178 odst. 2 písm. e) stavebního zákona *fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako stavebník dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 108 provede stavbu bez stavebního povolení nebo společného povolení nebo veřejnoprávní smlouvy anebo oznámeného certifikátu autorizovaného inspektora.*
38. Podle § 178 odst. 1 písm. f) stavebního zákona *fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 119 odst. 1 užívá stavbu bez kolaudačního souhlasu nebo kolaudačního rozhodnutí, nebo takové užívání umožní jiné osobě.*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

39. Podle § 178 odst. 1 písm. g) stavebního zákona *fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 126 odst. 1 užívá stavbu v rozporu s účelem vymezeným v kolaudačním rozhodnutí, v kolaudačním souhlasu nebo v oznámení o užívání stavby, nebo s účelem vymezeným v povolení stavby, nevyžaduje-li stavba kolaudaci, nebo takové užívání umožní jiné osobě.*
40. Podle § 178 odst. 1 písm. h) stavebního zákona *fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že užívá stavbu nebo terénní úpravy uvedené v § 104 odst. 1 písm. e) až i) provedené bez souhlasu nebo povolení stavebního úřadu, nebo takové užívání umožní jiné osobě.*
41. Podle § 178 odst. 3 stavebního zákona *za přestupek lze uložit pokutu*
a) do 2 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 písm. c), f) nebo h),
b) do 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. f) nebo odstavce 2 písm. e) nebo m),
c) do 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), d), g), i), j), k) nebo m) nebo odstavce 2 písm. d) nebo g),
d) do 200 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b), c), e), h), l), n) nebo o) nebo odstavce 2 písm. a), b), i), j), k), l), n) nebo o).
42. Soud posoudil věc následovně.
43. Úvodem vypořádání žalobní argumentace soud konstatuje, že v obdobných věcech žalobce v souvislosti se zábavním parkem XI již rozhodovalo vícero senátů Městského soudu v Praze, např. řízení vedená pod sp. zn.: 10 A 110/2023, 15 A 69/2022, 17 A 34/2022, 6 A 28/2023 a 8 A 43/2022. V řízení vedeném pod sp. zn. 10 A 110/2023 soud přezkoumával rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2023 č. j. MHMP 1066921/2023, resp. rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 11. 11. 2021 č. j. MCP11/21/059240/OKS/Kr, jímž byl žalobce shledán vinným ze spáchání 12 přestupků podle stavebního zákona (z části se jednalo o totožné skutkové podstaty jako v nyní projednávané věci). Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 30. 5. 2024 č. j. 10 A 110/2023-89, žalobu proti rozhodnutí žalovaného zamítl. Z podnětu kasační stížnosti žalobce rozhodoval věc i Nejvyšší správní soud, který rozsudkem ze dne 24. 10. 2024 č. j. 9 As 159/2024-76, ji zamítl.
44. *V prvním žalobním bodu* žalobce namítá, že nikomu neumožnil užívání haly, jak je mu kladeno za vinu pod výrokem II. rozhodnutí stavebního úřadu. Tvrdí, že má uzavřenou nájemní smlouvu se společností Lyžování u Krtka pouze na část pozemku parc. č. XA v k.ú. XB, a nikoli na halu, dále že společnost Lyžování u Krtka užívá pouze část pozemku a že provoz lyžařského trenážeru není podmíněn existencí haly. Takovou žalobní argumentaci neshledal soud důvodnou.
45. Soud připomíná, že žalobce byl pod výrokem II. rozhodnutí stavebního úřadu uznán vinným, že v období od září 2022 do 9. 11. 2022 umožnil užívání nepovolené haly nacházející se na pozemku parc. č. XA v k.ú. XB, o rozměrech cca 12 x 20 m, výšce cca 9 m, zastřešené bazénovým krytem válcového tvaru, v níž je provozován lyžařský simulátor, v rozporu s § 119 odst. 1 stavebního zákona bez kolaudačního souhlasu či kolaudačního rozhodnutí, čímž se dopustil přestupku podle § 178 odst. 1 písm. f) stavebního zákona. Ve výroku popsany skutek, který je žalobci kladen za vinu, má oporu v doloženém spisovém materiálu, zejména v přílohové části A. Součástí správního spisu jsou fotografie pořízené správním orgánem při kontrolní prohlídce, které zachycují provoz lyžařského simulátoru v hale; dále jsou zde snímky obrazovky, na nich jsou zachyceny internetové stránky provozovatele simulátoru X, včetně rezervačního systému. Vyplývá z nich, že společnost Lyžování u Krtka v hale

provozovala lyžařský simulátor, a veřejnosti v ní poskytovala lyžařské a snowboardové výcviky; dále jsou zde protokoly o kontrole ze dne 20. 12. 2022 č. j. MCP11/22/075050/OKS/Kra, ze dne 19. 1. 2023 č. j. MCP11/23/ 005350/OKS/Kra, a ze dne 13. 3. 2023 č. j. MCP11/23/021010/OKS/Kra. Například v protokolu ze dne 13. 3. 2023 jsou k provedené kontrole užívání dřevěné haly s bazénovým krytem – lyžařský simulátor, na pozemku parc.č. XA v k.ú. XB, uvedena následující kontrolní zjištění: „*Ve stavbě je brigádník (obsluha) a 3 hosté, včetně dítěte, které je připravené k výcviku. Je oblečené do lyžařských bot a helmy. Byla pořízena kopie do mobilního telefonu.*“ Uvedené podklady jsou popsány též na str. 5 až 7 rozhodnutí stavebního úřadu, na které soud v podrobnostech odkazuje. Z výše popsaných podkladů obsažených ve správním spisu jednoznačně vyplývá, že halu užívala společnost Lyžování u Krtka, která zde provozovala lyžařský simulátor, a jejím prostřednictvím také i veřejnost, které bylo užívání lyžařského simulátoru za úplaty umožněno. Tvzení žalobce, že společnost Lyžování u Krtka halu neužívala, a užívala jen pozemek, ve světle zjištěných skutečností neobstojí. Žalobce přitom tato zjištění správních orgánů nijak relevantně nevyvrací, ani svá tvrzení o neužívání haly jmenovanou společností nijak relevantně nedokládá.

46. Za důkaz o tom, že společnost Lyžování u Krtka halu neužívala, nelze považovat žalobcem předloženou Smlouvou o nájmu ze dne 7. 11. 2022, uzavřenou mezi žalobcem a společností Lyžování u Krtka na užívání části pozemku parc. č. XA v k.ú. XB. Smlouva nanejvýš prokazuje, že se žalobce a společnost Lyžování u Krtka dohodli na přenechání části pozemku ve vlastnictví žalobce, parc. č. XA v k.ú. XB, k užívání společnosti Lyžování u Krtka. Nikterak však neprokazuje, zda společnost Lyžování u Krtka užívala či neužívala dotčenou halu stojící na předmětném pozemku. Správní orgány učinily zcela jednoznačné zjištění, jak je zachyceno ve správním spisu a popsáno výše, že žalobce fakticky umožnil společnosti Lyžování u Krtka a zprostředkovaně i veřejnosti užívat halu, když v ní tato společnost provozovala lyžařský simulátor. Není rozhodné, jakým způsobem měli žalobce a společnost Lyžování u Krtka užívání předmětné haly mezi sebou právně upraveno, resp. zda vůbec. Jinými slovy, není rozhodné tvrzení žalobce, že měl se společností Lyžování u Krtka uzavřenou nájemní smlouvu pouze na užívání části pozemku parc. č. XA v k.ú. XB, a nikoli na halu. Žalobce se nemůže zprostit jeho veřejnoprávní odpovědnosti za předmětný přestupek (spočívající v umožnění užívání předmětné haly bez kolaudačního souhlasu či rozhodnutí), existencí soukromoprávního ujednání mezi jím a společností Lyžování u Krtka v podobě smlouvy o nájmu na část pozemku parc. č. XA v k.ú. XB. Takové ujednání totiž nevylučuje, že žalobce mohl společnosti Lyžování u Krtka umožnit užívání dotčené haly, což žalobce také učinil, když společnost Lyžování u Krtka předmětnou halu zcela prokazatelně užívala k provozování lyžařského trenažéru, jak je zachyceno ve správním spisu. Stejně tak není předložená nájemní smlouva způsobilá prokázat, že společnost Lyžování u Krtka předmětnou halu popsaným a správními orgány doloženým způsobem neužívala. Argumentace žalobce smlouvou o nájmu ze dne 7. 11. 2022 není důvodná.
47. Rovněž není důvodné tvrzení žalobce, že provozování lyžařského simulátoru není podmíněno existencí haly. Posouzení, zda lze lyžařský simulátor provozovat i mimo halu, je k otázce odpovědnosti žalobce za přestupek irrelevantní. Pro založení odpovědnosti žalobce za přestupek podle § 178 odst. 1 písm. f) stavebního zákona je rozhodné, že žalobce umožnil užívání (v podobě provozu lyžařského simulátoru) předmětné haly jinému. Tvrzení, že lyžařský simulátor lze provozovat i mimo halu, učiněná skutková zjištění

o provozování simulátoru v hale nijak nevyvrací, a ve vztahu k odpovědnosti žalobce je zcela bezvýznamné.

48. Žalobce dále namítá, že ve výroku II. rozhodnutí stavebního úřadu není konkretizována osoba, které bylo užívání haly umožněno. Skutek proto není vymezen tak, aby nemohl být zaměněn s jiným. K uvedené námitce soud uvádí, že se lze ztotožnit se žalobcem, že ve výroku II. rozhodnutí stavebního úřadu není konkretizován subjekt, kterému žalobce umožnil užívání haly, přesto takto koncipovaný výrok nelze označit za nejednoznačný či zaměnitelný s jiným. Skutek byl ve výroku II. rozhodnutí stavebního úřadu popsán, že „*je obviněný J. R. uznán vinným tím, že v období od 9.11.2022 do 14.3.2023 umožnil užívání nepovolené haly nacházející se na pozemku parc. č. XA v katastrálním území XB, o rozměrech cca 12 x 20 m, výšce cca 9 m, zastřešené bazénovým krytem válcového tvaru, v níž je provozován lyžařský simulátor, v rozporu s § 119 odst. 1 bez kolaudačního souhlasu nebo kolaudačního rozhodnutí*“. Takové vymezení protiprávního jednání žalobce považuje soud za dostatečné, odpovídající požadavkům právní úpravy a judikatury. Z vymezení skutku ve výroku II. lze jednání žalobce, které je daným výrokem sankcionováno, zcela jednoznačně identifikovat. Z popisu skutku je zřejmé, v čem konkrétně protiprávní jednání žalobce spočívalo, a sice v umožnění užívání haly bez kolaudačního souhlasu či rozhodnutí, přičemž předmětná hala je ve výroku zcela jednoznačně identifikována, jsou popsány její rozměry, podoba a zároveň je přesně označen pozemek, na kterém se hala nachází, současně je identifikován způsob užívání spočívající v provozu lyžařského simulátoru, stejně tak je vymezeno období, kdy mělo k přestupku dojít. I bez označení konkrétní osoby, které žalobce umožnil užívání haly, je předmětný skutek zcela jednoznačně identifikovatelný tak, aby jej nebylo možno zaměnit s jiným. Soud neshledal důvod pro absentující označení „jiné osoby, které žalobce umožnil halu užívat“ ve výroku II. rozhodnutí stavebního úřadu rušit, neboť citovaný výrok II. není na takovém přesném označení závislý. Byl by to i přehnaný formalismus. Podstatou přestupku, který byl předmětným výrokem sankcionován, je, že stavba je užívána (přímo či zprostředkovaně) bez kolaudačního souhlasu nebo kolaudačního rozhodnutí. Výrokem II. rozhodnutí stavebního úřadu přitom byla stavba, která byla užívána bez kolaudačního souhlasu či rozhodnutí řádně identifikována, stejně tak byl specifikován i způsob užívání a období, kdy k takovému nezákonnému užívání docházelo. Nadto skutečnost, komu konkrétně bylo užívání stavby (haly) umožněno, vyplývá z odůvodnění str. 6 rozhodnutí stavebního úřadu. Zde stavební úřad uvedl, že hala byla užívána veřejností a provozovatelem lyžařského simulátoru. Tento závěr správního orgánu má oporu ve správním spisu.
49. První žalobní bod není důvodný.
50. *Ve druhém žalobním bodu* žalobce uvádí, že betonová zeď není betonovou zdí, resp. stavbou, která by podléhala územnímu rozhodnutí a stavebnímu povolení, nejedná se ani o výrobek plnící funkci stavby, jde pouze o betonové zábrany City bloc, které lze libovolně premisťovat. Žalobce v rámci soudního přezkumu uplatňuje ve vztahu k výroku III. rozhodnutí stavebního úřadu námitky, které již vznesl před správními orgány v odvolání, a kterými se ve správním řízení správní orgány zabývaly a vypořádaly je. Soud v této souvislosti konstatuje, že smyslem soudního přezkumu není podrobně opakovat již jednou vyřčené, proto v případech shody může soud odkazovat na odůvodnění napadeného rozhodnutí (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007 č.j. 8 Afs 75/2005-130, či ze dne 29. 5. 2013 č.j. 2 Afs 37/2012-47). Soud předesílá, že se ztotožňuje se závěry napadeného rozhodnutí, na jehož odůvodnění v podrobnostech odkazuje.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

51. Žalovaný se s dotčenou odvolací argumentací žalobce vypořádal na str. 9 a 10 napadeného rozhodnutí, kde konstatoval, že „[p]odstatou definice pojmu ‚stavba‘ je určení, že musí jít o stavební dílo vzniklé stavební či montážní technologií. Jde tedy o stavební díla, která vznikla stavební činností. Pro správní uvážení, zda je konkrétní dílo stavbou, tak nejsou určující stavební výrobky a materiály použité pro její zhotovení (cihly, kámen, dřevo, kov), ani její stavebně technické provedení, ani její účel nebo doba trvání. Odvolací správní orgán se ztotožnil s názorem stavebního úřadu v tom, že předmětná betonová zeď je stavbou ve smyslu § 2 odst. 3 stavebního zákona, neboť se nejedná o nahodilé rozmístění stavebního materiálu, ale o účelově uspořádanou zeď, jde o stavbu zdi „na sucho“, kdy místo kamenů jsou použity velké betonové dílce, sestavení dílců (zde evidentně pomocí jeřábu) na sebe tak, aby vznikla zeď (zábrana pro oddělení příjezdové cesty k tzv. parkovišti u trati pro návštěvníky zábavního parku XI od části areálu využívané pro „vodní atrakce“). Provedení betonové zdi lze považovat za stavební činnost nikoli pouhé uskladnění materiálu, její výstavba souvisí s provozem zábavního parku XI. Předmětnou stavbu zdi nelze považovat za oplocení podle § 79 odst. 2 písm. f) stavebního zákona, které by nevyžadovalo rozhodnutí o umístění stavby ani stavební povolení, neboť je výšky větší než 2 m a nehraničí s veřejně přístupnými pozemními komunikacemi nebo s veřejným prostranstvím. Vyžadovala rozhodnutí o umístění stavby, případně územní souhlas, a dále stavební povolení, neboť ji nelze podřadit pod stavby uvedené v § 103 a 104 stavebního zákona, které buď nevyžadují stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu, nebo naopak ohlášení stavebnímu úřadu vyžadují. Odvolací správní orgán dodává, že tvrzení odvolatele, že tyto betonové prefabrikáty v současnosti tvoří stěnu pro malování, nic nemění na skutečnosti, že se jedná o stavbu nepovolenou.“
52. Žalovaný navázal na argumentaci stavebního úřadu, který se na str. 7 rozhodnutí rovněž zabýval tím, zda předmětná betonová zeď je stavbou ve smyslu stavebního zákona. Prvostupňový orgán popsal předmětnou betonovou zeď následovně: „betonová zeď na pozemku parc.č. XA v k.ú. XB, kterou obviněný realizoval v období mezi koncem dubna a počátkem června 2022. Jedná se o zeď tvořenou z betonových prefabrikátů ve dvou vrstvách nad sebou o celkové délce 80 m a výšce mini 2,5 m, která vede podél pozemku parc. č. XN v k.ú. XB, plynule se stáčí kolem pozemku parc.č. XO v k.ú. XB, přičemž mezi zdí a uvedenými pozemky je ponechán dostatečný průjezd a průchod k vyústění pozemku stavby železniční trati. Funkcí této zdi ke podle názoru stavebního úřadu vymezení příjezdové cesty k tzv. parkovišti u trati pro návštěvníky zábavního parku XI, tedy jak vizuální, tak fyzické oddělení příjezdové cesty od zbývajících částí pozemku parc. č. XA v k.ú. XB“.
53. Z citovaného je zřejmé, že stavební úřad dospěl k závěru, že betonová zeď je stavbou podle § 2 odst. 3 stavebního zákona, neboť se nejedná o nahodilé rozmístění stavebního či jiného materiálu, ale o účelově uspořádanou zeď. Soud se s argumentací správních orgánů ztotožňuje a neshledal důvod se od závěrů správních orgánů odchýlit, když tyto mají svůj podklad ve správním spisu, zejména v části přílohy B.
54. Podle § 2 odst. 3 stavebního zákona stavbou se rozumí veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání. Dočasná stavba je stavba, u které stavební úřad předem omezí dobu jejího trvání. Za stavbu se považuje také výrobek plnící funkci stavby. Stavba, která slouží reklamním účelům, je stavba pro reklamu.
55. Podle odborné literatury „[s]tavební dílo ke svému vzniku vyžaduje vždy naplnění alespoň těchto základních znaků:

a) Účast lidského činitele (přítomnost člověka) při „procesu stavění“ - vzniku stavebního díla jako záměrné lidské činnosti sledující určitý cíl [stavebním dílem, tedy stavbou, tak nemůže být např. jen náhodné, ale ani záměrné pouhé „nahromadění“ (složení) stavebního materiálu na určitém místě apod.][...]

b) Použití stavebního materiálu (stavebních výrobků), když stavebním materiálem může být, v závislosti zejména na typu, účelu a místu stavby, prakticky cokoliv.

c) Použití stavební nebo montážní technologie k jeho vzniku [touto technologií lze v tomto případě bez rozlišení, zda jde v konkrétním případě o stavební nebo montážní technologii nebo o od sebe neoddělitelnou kombinaci obou (viz poznámka výše), jen velmi obecně a jistě zjednodušeně vyjádřeno rozumět „soubor určitých znalostí a dovedností (postupů) nutných ke vzniku stavebního díla“]. Nebylo by tedy možné hovořit o stavebním díle, kdyby k jeho vzniku žádné takové ani základní schopnosti (znalosti, odborné postupy) třeba nebyly [...]

d) Účel, ke kterému má stavební dílo po svém dokončení sloužit (lze si jistě jen obtížně představit, že by někdo začal připravovat realizaci jakékoliv stavby, aniž by ještě předtím alespoň neuvažoval, k jakému účelu bude toto dílo po svém dokončení sloužit) [...]

e) Stavební pozemek (resp. nejobecněji vyjádřeno jakékoliv místo, na němž bude stavba prováděna, umístěna), když stavba může být v zásadě umístěna buď „přímo“ na pozemku, nebo s ním musí být alespoň „zprostředkovaně“ (nepřímo) spojena (např. posed umístěný v koruně stromu apod.).

Těchto shora uvedených pět znaků lze považovat za základní (nezbytné) znaky stavebního díla, tj. stavby, bez jejichž „naplnění“ v každém konkrétním případě nemůže stavba vzniknout.“ (MALÝ, Stanislav. § 2 Základní pojmy. In: MALÝ, Stanislav. Stavební zákon: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer. Dostupné v Systému ASPI.

56. Soud ve shodě se správními orgány dospěl k závěru, že betonová zeď je stavbou podle § 2 odst. 3 stavebního zákona, neboť splňuje shora uvedené podmínky. Jedná se o výsledek stavební činnosti umístěný na pozemku, při níž byl s využitím odborného postupu použit kompaktní stavební materiál (betonové prefabrikáty), přičemž slouží jako zábrana pro oddělení příjezdové cesty k tzv. parkovišti u trati pro návštěvníky zábavního parku XI od části areálu využívané pro vodní atrakce (účel stavby). V daném případě se nejedná o nahodilé rozmístění stavebního materiálu, ale o účelově uspořádanou zeď. Předmětná betonová zeď byla nepochybně vybudována pomocí stavebních technologií, když (jak přílehavě uvedl žalovaný) jde o stavbu zdi „na sucho“, místo kamenů jsou použity velké betonové dílce, sestavení dílců (zde evidentně pomocí jeřábu) na sebe navazuje tak, aby vznikla zeď (zábrana). Tvrzení žalobce, že betonové prefabrikáty lze libovolně přemisťovat, nemůže na uvedeném ničem změnit. Betonové prefabrikáty totiž představují pouze stavební materiál, který lze jako takový nepochybně libovolně přemisťovat (k jejich přemisťování přirozeně dochází při stavební činnosti), rovněž je lze jako stavební materiál uskladňovat. V daném případě se však nejednalo o pouhé uskladnění stavebního materiálu, nýbrž byla z betonových prefabrikátů shora popsaným stavebním postupem postavena betonová zeď, která je stavbou ve smyslu stavebního zákona, a která tak potřebovala ke svému provedení povolení. Soud nepřisvědčil ani tvrzení žalobce, že účel betonové zdi vymezený správními orgány jako zábrana pro oddělení příjezdové cesty k tzv. parkovišti u trati pro návštěvníky zábavního parku XI od části areálu využívané pro „vodní atrakce, je pouhou domněnkou. Tento závěr správních orgánů má svou oporu ve správním spisu, z jeho příloh je zřejmé, že betonová zeď souží právě tomuto účelu. Žalobce přitom netvrdí, natož aby doložil jiný účel, kterému by stavba měla sloužit. K tvrzení, že se jedná pouze o nahodilé umístění betonových prefabrikátů bez účelu, které lze libovolně přemisťovat, se soud vyjádřil výše.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

57. K námitce žalobce, že je vyloučena realizace tzv. betonové zdi v období od konce dubna 2022 do počátku června 2022, když se betonové prefabrikáty na pozemku nacházejí od roku 2014, soud ze správního spisu ověřil, že v přílohové části B jsou založeny fotografie pořízené prostřednictvím aplikace Google Maps ze srpna 2019, června 2014 a února 2012, z nichž lze jednoznačně seznat, že v tomto období na předmětném pozemku betonová zeď nestála. Není přitom rozhodné, zda se na pozemku nacházely nějaké betonové prefabrikáty jako stavební materiál. Jejich dřívější umístění na pozemku nikterak nevylučuje, že z nich později za pomoci stavebního postupu bylo postaveno stavební dílo (betonová zeď).
58. K obecnému tvrzení žalobce, že důkaz výsledkem svědka, který je v osobním sporu s žalobcem, je bezpředmětný, uvádí, že žalovaný ani stavební úřad při posouzení betonové zdi jako stavby nevycházeli ze žádných zjištění, vyplývajících ze svědecké výpovědi, jak je zřejmé z rozhodnutí stavebního úřadu i napadeného rozhodnutí. Uvedené tvrzení není relevantní.
59. Druhý žalobní bod není důvodný.
60. Soud nesouhlasí s argumentací žalobce ze *třetího žalobního bodu*, že žalobce nejednal při realizaci přístavby skleníku úmyslně. Soud připomíná, že pod výrokem IV. rozhodnutí stavebního úřadu byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 178 odst. 1 písm. a) stavebního zákona a přestupku podle § 178 odst. 2 písm. e) stavebního zákona, jichž se dopustil tím, že v blíže neurčeném období mezi daty 13. 8. 2020 a 27. 4. 2021 realizoval na pozemcích parc. č. XC, XA a XD v k.ú. XB přístavbu k budově č.p. XE (tzv. skleníku), při její jihozápadní části, v rozporu s § 76 stavebního zákona bez územního rozhodnutí podle § 79 stavebního zákona, a současně v rozporu s § 108 stavebního zákona bez stavebního povolení, v jednočinném souběhu a úmyslně. Úmyslnou formu zavinění stavební úřad shledal v tom, že „*vzhledem k podané žádosti o společné rozhodnutí musel vědět, že přístavba vyžaduje rozhodnutí stavebního úřadu, a přestože žádné rozhodnutí v jeho prospěch vydáno nebylo, stavbu realizoval. Stejně tak jako [...] musel vědět, že přístavba vyžaduje povolení, a přesto ji bez povolení realizoval, tak musel vědět také to, že stavbu vyžadující povolení a bez povolení realizovanou nemůže užívat ani on sám, natož veřejnost*“ (viz str. 9 rozhodnutí stavebního úřadu). Soud se s touto úvahou stavebního úřadu, která má svůj podklad ve spisovém materiálu, ztotožňuje.
61. Stavební úřad na straně 8 rozhodnutí připomněl, že ve věci přístavby skleníku podal žalobce dne 15. 12. 2017 žádost o vydání společného rozhodnutí, přičemž řízení o této žádosti bylo usnesením ze dne 18. 8. 2020 č. j. ÚMČ P15 35929/2020/OST/Jso zastaveno z důvodu neodstranění vad žádosti o společné územní a stavební povolení pro stavbu „Přístavba skleníku“ ve stanovené lhůtě. Odvolání proti tomuto usnesení bylo zamítnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 3. 2021 č. j. MHMP 275624/2021, což je součástí správního spisu. Z odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu i z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce vzhledem k podané žádosti o společné povolení přístavby skleníku musel vědět, že ji realizuje bez potřebného povolení, přesto tak v blíže neurčeném období mezi daty 13. 8. 2020 a 27. 4. 2021 učinil.
62. Argumentace žalobce zahájením řízení o odstranění stavby (opatřením ze dne 15. 11. 2022 č. j. MCP11/22/067041/OV/Pre) a následně podanou žádostí o dodatečné povolení stavby není ve věci přílehlavá. Řízení o odstranění stavby bylo zahájeno až opatřením ze dne 15. 11. 2022 č. j. MCP11/22/067041/OV/Pre, a žalobce podal žádost o dodatečné povolení stavby

až dne 23. 12. 2022, což je až poté, kdy došlo ke spáchání předmětného přestupku (mezi daty 13. 8. 2020 a 27. 4. 2021), což uvedl i stavební úřad na str. 8 a 9 rozhodnutí.

63. Soud se ztotožňuje se stavebním úřadem, že žalobce vzhledem k podané žádosti o společné povolení přístavby skleníku ze dne 15. 12. 2017 musel vědět, že přístavbu v období od 13. 8. 2020 do 27. 4. 2021 realizoval a užíval bez vydaného povolení.

64. Třetí žalobní bod není důvodný.

65. *Čtvrtý a pátý žalobní bod* obsahuje obdobná žalobní tvrzení, soud je proto vypořádá společně. Žalobce v nich tvrdí, že ve výroku V. a VI. rozhodnutí stavebního úřadu absentuje specifikace jiné osoby, které měl umožnit užívání přístavby skleníku (výrok V.) a stavby č.p. XE (výrok VI.). Soud k této části žalobní argumentace v podrobnostech odkazuje na vypořádání prvního žalobního bodu, kde se soud obdobnou námitkou žalobce zabýval ve vztahu k výroku II. rozhodnutí stavebního úřadu. Soud v něm neshledal důvod pro absentující označení „jiné osoby“ ve výroku II. rozhodnutí stavebního úřadu napadené rozhodnutí zrušit. Ke stejnému závěru dospěl soud i ve vztahu k výrokům V. a VI. rozhodnutí stavebního úřadu. Soud připomíná, že ve výroku V. rozhodnutí stavebního úřadu bylo protiprávní jednání žalobce popsáno následovně: *„je obviněný J. R. uznán vinným tím, že v období od 13.3.2022 do 16.12.2022 umožnil užívání nepovolené přístavby nacházející se na pozemcích parc. č. XC, XA a XD v k.ú. XB, v níž byl provozován motýlí dům, v rozporu s § 119 odst. 1 bez kolaudačního souhlasu nebo kolaudačního rozhodnutí“*. Z takto vymezeného skutku je podle soudu zřejmé, v čem konkrétně jednání žalobce spočívalo, a sice v umožnění užívání přístavby bez kolaudačního souhlasu či rozhodnutí, přičemž předmětná přístavba je ve výroku označena zcela konkrétními a dostačujícím údaji, a specifikován je i způsob užívání přístavby – provoz motýlího domu. Stejně tak je dostatečně vymezeno období, kdy byla přístavba takto užívána. Rovněž skutek sankcionovaný a popsáný pod výrokem VI. rozhodnutí stavebního úřadu byl správním orgánem nezaměnitelně identifikován. Výrokem VI. rozhodnutí stavebního úřadu byl žalobce uznán vinným, že v *„období od 10.6.2021 o 24.3.2023 umožnil užívání stavby č.p. XE (tzv. skleník), nacházející se na pozemku parc. č. XD v k.ú. XB v rozporu s kolaudačním souhlasem č.j. ÚMČ P15 56405/2018/OST/Lbo, sp. zn. 43453/2018/OST/Lbo ze dne 4.12.2018, který je dokladem o povoleném účelu užívání jako skleníku pro účely pěstební školky, neboť 1. NP této stavby bylo užíváno jako stravovací zařízení a 2. NP jako dětská herna s kavárnou (přičemž po celé rozhodné období byla užívána alespoň dětská herna ve 2. NP), že ve výroku V. není opět uvedeno, jakému subjektu měl žalobce umožnit užívání přístavby skleníku.“* Správní orgán i v případě výroku VI. rozhodnutí stavebního úřadu specifikoval, v čem konkrétně mělo jednání žalobce spočívat, a sice v umožnění užívání stavby č.p. XE (skleníku) v rozporu s kolaudačním souhlasem č.j. ÚMČ P15 56405/2018/OST/Lbo, přičemž předmětnou stavbu konkrétně identifikoval, přesně označil kolaudační souhlas, s nímž v rozporu byla stavba užívána, konkretizoval i způsob, jakým byla užívána, a období, ve kterém k tomuto užívání docházelo. Podle soudu takové vymezení protiprávního jednání žalobce je zcela dostatečné, odpovídající požadavkům právní úpravy a judikatury. Z vymezení skutků ve výroku V. a VI. rozhodnutí stavebního úřadu lze jednání žalobce, které je danými výroky sankcionováno, jednoznačně identifikovat. I bez označení konkrétní osoby, které žalobce umožnil užívání skleníku (výrok V.) a stavby č.p. XE (výrok VI.), jsou předmětné skutky zcela jednoznačně identifikovatelné tak, aby je nebylo možno zaměnit s jinými. Nadto skutečnost, komu konkrétně bylo užívání skleníku (výrok V.) a stavby č.p. XE (výrok VI.) umožněno, vyplývá ze str. 9 a 11 odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu, jakož i z obsahu správního spisu.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

66. Čtvrtý a pátý žalobní bod nejsou důvodné.
67. *V šestém žalobním bodu žalobce nesouhlasí s výrokem VII. rozhodnutí stavebního úřadu, že umožnil užívání nepovolené části zpevněné plochy o výměře 1 340 m² na pozemcích parc. č. XF a XG v k.ú. XH. Žalobce tvrdí, že využíval pouze odstavnou plochu o velikosti 1 000 m², která byla povolena dodatečným povolením stavby ze dne 21. 1. 2020 č. j. ÚMČ P15/01755/2020/ OST/Lbo.*
68. Soud připomíná, že výrokem VII. rozhodnutí stavebního úřadu byl žalobce sankcionován za protiprávní jednání spočívající v užívání nepovolené zpevněné plochy o výměře 1 340 m² na pozemcích parc. č. XF a XG v k.ú. XH (která byla provedena ve větším rozsahu, než bylo povoleno dodatečným povolením stavby ze dne 21. 1. 2020 č. j. ÚMČ P15 01755/2020/ OST/Lbo), a to v období od 10. 6. 2021 do 6. 11. 2022. Protiprávní jednání spočívající v realizaci této plochy a protiprávní jednání v podobě užívání této plochy od 7. 6. 2020 do 12. 10. 2020 a dále od 17. 4. 2021 do 9. 6. 2021 (tedy v období bezprostředně předcházejícím nyní projednávanému) bylo předmětem rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2023 č. j. MHMP 1066921/2023, které bylo k žalobě žalobce přezkoumáno soudem v řízení pod sp. zn. 10 A 110/2023, přičemž podaná žaloba, a následně i kasační stížnost byly zamítnuty (viz níže).
69. Stavební úřad se předmětnému přestupku podrobně věnoval na str. 11 až 13 rozhodnutí. Akcentoval, že rozhodnutím ze dne 1. 6. 2021 č. j. MCP11/21/026029/OV/Bal bylo nařízeno odstranění terénní úpravy provedené nad rámec rozhodnutí ze dne 21. 1. 2020 č. j. ÚMČ P15/ 01755/2020/OST/Lbo, tedy části parkoviště o ploše 1 340 m², přičemž toto rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím žalovaného č. j. MHMP 556622/2023. Soud ověřil, že součástí správního spisu je rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 3. 2023 č. j. MHMP 556622/2023, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 11, odboru výstavby, ze dne 1. 6. 2021 č. j. MCP11/21/026029/OV/Bal, jímž bylo nařízeno odstranění terénní úpravy nazvané „Parkoviště, původní název – odstavná plocha“ Praha, XH, ul. XP na pozemku parc. č. XF, XG v k.ú. XH. V odůvodnění rozhodnutí je uvedeno, že: „stavba nazvaná „Parkoviště, původní název – odstavná plocha“ Praha, XH, ul. XP na pozemku parc. č. XF, XG v katastrálním území XH byla provedena v rozporu s rozhodnutím o dodatečném povolení stavby č.j. ÚMČ P15 01755/2020/OST/LBo, sp. zn. 24113/2018/OST/LBo ze dne 21.1.2020 kterým byly mimo jiné dodatečně povoleny terénní úpravy spočívající v provedení odstavné plochy o výměře do 1 000 m², a to pouze na pozemku parc. č. XG v k.ú. XH. Na místě bylo zjištěno, že celková plocha terénních úprav byla provedena v rozloze kolem 1800 m², a že je plocha v celkové rozloze využívána jako parkoviště, které slouží pro návštěvníky zábavního parku „XI“. Stavební úřad na základě tohoto zjištění oznámil opatřením č. j. ÚMČ P15 34487/2020/OST/JSo ze dne 11. 8. 2020 zahájení řízení o nařízení odstranění nepovolené stavby, a to vyštěrkované parkovací plochy s vyznačením řazení jednotlivých parkovacích stání o velikosti plochy cca 3.700 m² poblíž ulice XP za výjezdem z areálu na pozemku parc. č. XA k.ú. XB až za stožár vysokého napětí. [...] Po věcné stránce je předmětem řízení odstranění části stavby provedené nad rámec rozhodnutí o dodatečném povolení stavby, kterým byly mimo jiné dodatečně povoleny terénní úpravy spočívající v provedení odstavné plochy o výměře do 1000 m², a to pouze na pozemku parc. č. XG v k.ú. XH. Odstraňovaná (tj. nepovolená) část stavby obsahuje terénní úpravu tvořenou převážně štěrkem s různou frakcí kameniva a jiným nepůvodním stavebním materiálem do hloubky místy až 1 m o celkové ploše 1340 m² nacházející se severně a severozápadně od stavby povolení rozhodnutím o dodatečném povolení stavby, tedy ta část stavby realizovaná nad rámec rozhodnutí o dodatečném povolení stavby. Dále veškeré související plochy na pozemku parc. č. XF k.ú. XH a celkové ploše cca 135 m²,

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

a na to navazující plocha na pozemku parc. č. XG k.ú. XH [...] Rozpor s rozhodnutím o dodatečném povolení stavby č.j. ÚMČ P15 01755/2020/OST/LBo, sp. zn. 24113/2018/OST/Lbo ze dne 21.1.2020 kterým byly mimo jiné dodatečně povoleny terénní úpravy spočívající v provedení odstavné plochy o výměře do 1000 m², a to pouze na pozemku parc. č. XG v k.ú. XH, odůvodnil stavební úřad tím, že při kontrolní prohlídce konané dne 11.2.2021 zjistil, že odstavná plocha byla zásadně rozšířena nad rámec povoleného rozsahu, ale bez zjištění konkrétních parametrů. V době kontrolní prohlídky provedené stavebním úřadem byla stavba pod sněhem a neužívala se, neboť i celý zábavní park byl v době kontrolní prohlídky zavřený. Stavební úřad v napadeném rozhodnutí odkazuje na protokol č.j. MCP11/21/007958/OV/Bal, který byl o této kontrolní prohlídce dne 11.2.2021 sepsán. Odvolací orgán ověřil, že tento protokol je založen v předloženém spisu. Z předloženého správního spisu bylo dále zjištěno, že dne 30.4.2021 byla provedena kontrolní prohlídka na pozemcích parc. č. XF, XQ, XG k.ú. XH, a na pozemcích parc. č. XL, XJ, XR k.ú. XB, z níž byl téhož dne sepsán protokol č.j. MCP11/21/022516/OV/Bal, v němž se uvádí, že stavební úřad měl možnost prohlédnout celý park, a to včetně stavby skleníku, parkoviště a ostatních ploch. Při této kontrolní prohlídce stavební úřad ověřil rozlohu stavby parkoviště (2.340m²), stejně jako její nezákonné užívání.“

70. Se shora citovaného je evidentní, že žalobce umožnil užívání nepovolené části zpevněné plochy o výměře 1 340 m², která byla provedena ve větším rozsahu, než bylo povoleno dodatečným povolením stavby ze dne 21. 1. 2020 č. j. ÚMČ P15 01755/2020/OST/Lbo. Naopak žalobce své obecné tvrzení, že „využívá odstavnou plochu o velikosti 1.000 m², která byla povolena dodatečným povolením stavby č.j. ÚMČ P15/01755/2020/OST/Lbo ze dne 21. ledna 2020“ ničím relevantním nedokládá.
71. Šestý žalobní bod tak není důvodný.
72. V sedmém žalobním bodu žalobce brojí proti výroku VIII. rozhodnutí stavebního úřadu. Namítá, že zpevněná plocha na pozemku parc. č. XJ v k.ú. XB není nepovolenou stavbou. Stavební úřad sice dne 20. 8. 2020 zahájil řízení o odstranění stavby (oznámením č.j. ÚMČ P15 36063/2020/OST/DSk), avšak po kontrolní prohlídce konané dne 11. 2. 2021 řízení usnesením ze dne 15. 3. 2021 č. j. MCP11/21/014254/OV/Bal zastavil, jelikož shledal, že se nejedná o parkoviště, nýbrž o plochu s uježděnou a zhutněnou zeminou. Stavební úřad dále konstatoval, že předmětná plocha nesplňuje požadavky uvedené v § 2 odst. 3 stavebního zákona, ani požadavky uvedené v § 2 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Nadto žalobce jako vlastník podle § 20 odst. 4 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, může udělit výjimku ze zákazu jezdit a stát motorovými vozidly v lese. Žalobci není zřejmé, co mu brání v tom, aby na předmětné zpevněné ploše nechal parkovat motorová vozidla návštěvníků lesa a zahradní školky.
73. Soud připomíná, že výrokem VIII. rozhodnutí stavebního úřadu byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku § 178 odst. 1 písm. h) stavebního zákona, kterého se dopustil tím, že v letním období roku 2021, od 13. 6. 2021 do 16. 8. 2021, a dále od 7. 5. 2022 do 30. 10. 2022, umožnil užívání nepovolené zpevněné plochy na pozemcích parc. č. XJ a XJ v k.ú. XB (též jako „parkoviště u trati“), jako parkoviště pro návštěvníky zábavního parku. Současně soud připomíná, že za totožné jednání (umožnění užívání nepovolené zpevněné plochy na pozemcích parc. č. XJ a XK v k.ú. XB), ale v jiném časovém období (od 7. 6. 2020 do 12. 10. 2020 a dále od 17. 4. 2021 do 9. 6. 2021 – tedy v období bezprostředně předcházejícím právě projednávanému) byl žalobce uznán vinným rozhodnutím stavebního úřadu dne 11. 11. 2021 č. j. MCP11/21/059240/OKS/Kra, resp. rozhodnutím žalovaného 5. 6. 2023 č. j. MHMP

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

1066921/ 2023. Shodným rozhodnutím byl žalobce sankcionován i za samotnou realizaci zpevněné plochy na pozemcích parc. č. XJ a XK v k.ú. XB („parkoviště u trati“) bez územního rozhodnutí o změně využití území podle § 80 stavebního zákona, a současně bez souhlasu stavebního úřadu podle § 106 stavebního zákona. Žaloba podaná proti tomuto rozhodnutí byla již několikrát zmíněným rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2024 č. j. 10 A 110/2023-89 zamítnuta, stejně tak byla zamítnuta i následně podaná kasační stížnost rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2024 č. j. 9 As 159/2024-76. Otázka povolení předmětné plochy tedy již byla správními orgány i soudy řešena, přičemž tyto orgány shodně dospěly k závěru, že se jednalo o nepovolenou zpevněnou plochu. Soud v nyní projednávaném období nemá důvod se od jejich závěrů odchýlovat a ně odkazuje.

74. Stavební úřad na str. 13 rozhodnutí v rámci konstatování, že žalobce umožnil užívání nepovolené zpevněné plochy na pozemcích parc. č. XJ a XK v k.ú. XB, vyšel z rozhodnutí Úřadu městské části Praha 15 ze dne 19. 8. 2020 č. j. ÚMČ P15 35877/2020/OST/DSk, kterým bylo užívání této plochy zakázáno. Soud ověřil, že ze specifikovaného rozhodnutí jednoznačně vyplývá skutečnost prvostupňovým orgánem uváděná, a sice že Úřad městské části Praha 15, odbor stavební, zakázal žalobci užívat nepovolenou stavbu nazvanou „parkoviště“, která obsahuje vyštěrkovanou parkovací plochu s vyznačením řazení jednotlivých parkovacích stání o velikosti plochy cca 3 700 m², na části pozemků parc. č. XJ a XK v k.ú. XB. Tzv. parkoviště u trati je tedy nepovolenou plochou, jak vyplývá z přiblíženého rozhodnutí, které je součástí spisového materiálu. Naopak součástí správního spisu není žalobcem namítané usnesení ze dne 15. 3. 2021 č. j. MCP11/21/014254/OV/Bal, které připojil až soudu k žalobě. Žalobce tímto usnesením argumentuje až nyní v soudním řízení, aniž by jakkoli vysvětlil, natož doložil, co konkrétního mu bránilo předmětné usnesení z roku 2021 uplatnit již ve správním řízení. Soud pro úplnost připomíná, že rozhodnutí stavebního úřadu je z roku 2023 a napadené rozhodnutí je z roku 2025. Zároveň soud připomíná, že totožné protiprávní jednání toliko za jiné období (konkrétně za období od 7. 6. 2020 do 12. 10. 2020 a dále od 17. 4. 2021 do 9. 6. 2021) a rovněž protiprávní jednání spočívající v realizaci předmětné plochy bez povolení, bylo řešeno Městským soudem v Praze již v řízení pod sp. zn. 10 A 110/2023. Z rozsudku ze dne 30. 5. 2024 č. j. 10 A 110/2023-89 vyplývá, že ani v tamním řízení žalobce předmětným usnesením neargumentoval. Stejně tak ani v řízení o kasační stížnosti proti poslední zmíněnému rozsudku žalobce na předmětné usnesení nepoukázal, jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2024 č. j. 9 As 159/2024-76.
75. S ohledem na výše uvedené soud ve shodě s žalovaným uvádí, že tzv. parkoviště u trati bylo nepovolenou zpevněnou plochou. Takový závěr má oporu v doloženém spisovém materiálu, k němu dospěl též Městský soud v rozsudku ze dne 30. 5. 2024 č. j. 10 A 110/2023-89, resp. Nejvyšší správní soudu v rozsudku ze dne 24. 10. 2024 č. j. 9 As 159/2024-76.
76. K tvrzení žalobce, že podle § 20 odst. 4 lesního zákona může jako vlastník udělit výjimku ze zákazu jezdit a stát motorovými vozidly v lese, soud uvádí, že tato námitka není relevantní. Ve věci je podstatné, že žalobce umožnil užívat předmětnou plochu, která byla provedena bez souhlasu nebo povolení stavebního úřadu. Jde tedy o hodnocení zákonnosti užívání předmětné plochy podle stavebního zákona, otázka udělení samotného povolení ke stání a vjezdu na lesní pozemek není v tomto ohledu podle soudu podstatná. Ani povolení žalobce ke vjezdu a k stání na ploše nemůže totiž nic změnit na tom, že předmětná plocha byla realizována bez souhlasu nebo povolení stavebního úřadu, a jako taková byla užívána.
77. Sedmý žalobní bod není důvodný.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

78. *V osmém žalobním bodu žalobce brojí proti argumentaci žalovaného v posledním odstavci na str. 8 napadeného rozhodnutí. Soud připomíná, že žalovaný v předmětné části napadeného rozhodnutí reagoval na odvolací námitky žalobce, že je pouze vlastníkem pozemků, na kterých se nachází stavba – hala, betonová zeď, motýlí dům, skleník, parkoviště K. a parkoviště u trati, a že předmětné pozemky jsou pronajaty několik let obchodní korporaci Krtkův park s.r.o., příp. Krtkův skleník s.r.o., a žalobce proto není osobou odpovědnou za přestupky. Žalovaný k této odvolací argumentaci v posledním odstavci na str. 8 napadeného rozhodnutí a návazně též na str. 9 uvedl: „Odvolací správní orgán má za prokázané, že odvolatel, který je vlastníkem pozemků parc. č. XF, XG v k.ú. XH a parc. č. XC, XA, XK a XD v k.ú. XB, na nichž byly provedeny nepovolené stavby, je současně stavebníkem, neboť právě on ve věci předmětných staveb jednal se stavebním úřadem, a to svým jménem a na svůj účet; právě odvolatel podal dne 23.12.2022 společnou žádost o dodatečné povolení staveb: betonová zeď, přístavba skleníku a dne 10.1.2023 žádost o dodatečné povolení stavby nazvané „Zábavní park XI – lyžařský simulátor“ Praha, XB, XP č.p. XE pod č.j. MCP11/23/002965. Odvolatel nepovolené stavby provedl, neboť jen stěží si lze představit, že by na jeho pozemcích a bez jeho souhlasu stavěla třetí osoba. Odvolatel argumentuje tím, že pozemky, na nichž byly nepovolené stavby provedeny, pronajal obchodní korporaci. Své tvrzení však neustál, neboť neoznačil a nepředložil důkazy, které by jeho tvrzení prokázaly. Odvolací správní orgán přihlédl i k doplnění odvolání ze dne 20.2.2024, ve kterém se odvolatel domáhá svědectví k objasnění skutečnosti, že žalobce (zde odvolatel) „realizoval stavby, které jsou předmětem napadeného rozhodnutí v souladu se zákonem“ [...] Ustanovení § 2 odst. 2 písm. c) stavebního zákona stanoví definici stavebníka jako osobu, která pro sebe žádá vydání stavebního povolení nebo ohlašuje provedení stavby, terénní úpravy nebo zařízení, jakož i její právní nástupce, a dále osobu, která stavbu, terénní úpravu nebo zařízení provádí, pokud nejde o stavebního podnikatele realizujícího stavbu v rámci své podnikatelské činnosti; stavebníkem se rozumí též investor a objednatel stavby. Odvolací správní orgán z listin v předloženém správním spisu ověřil, že všechna podání včetně žádostí byla podána odvolatelem jako fyzickou osobou. Odvolateli jako fyzické osobě bylo nařizováno odstranění jednotlivých stavebních záměrů vč. stanovení zákazu jejich užívání.“ Žalobce nyní v podané žalobě namítá, že tvrzení uvedené v odvolání, že pozemky, na nichž byly nepovolené stavby provedeny, byly pronajaty obchodní korporaci Krtkův park s.r.o., případně Krtkův skleník s.r.o., je zcela dostatečné a pokud měl žalovaný potřebu prokazovat tuto skutečnost, měl dokazování doplnit sám. S takovou žalobní argumentací se soud neztotožňuje.*
79. Správní orgány v řízení zjistily, že stavebníkem byl přímo žalobce, který byl proto odpovědný za spáchání předmětných přestupků. Tento závěr odůvodnily jak v rozhodnutí stavebního úřadu, tak v napadeném rozhodnutí, např. ve výše citované části napadeného rozhodnutí. Tento závěr přitom vychází ze zjištění, která mají svůj podklad v doloženém spisovém materiálu. Soud proto souhlasí s žalovaným, že to byl žalobce, kdo byl jako stavebník odpovědný za spáchání předmětných přestupků. Ničím nedoložené tvrzení žalobce, že tyto pozemky pronajal společností Krtkův park s.r.o., případně Krtkův skleník s.r.o., nemůže na uvedeném ničem změnit. Nebylo přitom povinností žalovaného tvrzení žalobce prokazovat. Správní orgán má povinnost zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Této povinnosti přitom správní orgány dostaly a provedly dostatečné dokazování, jak vyplývá z obsahu správního spisu. Byl to naopak žalobce, kdo byl povinen na podporu svých tvrzení označit důkazy, což však neučinil, a nečiní tak ani nyní v řízení soudním. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 1. 2016 č. j. 2 As 217/2015-47, „[j]estliže již v samotném přestupkovém řízení správní orgány opatří takovou sadu

důkazů, jež s ohledem na povahu věci sama o sobě s dostatečnou přesvědčivostí (§ 3 správního řádu z roku 2004) vede k závěru, že obviněný se příslušného přestupku dopustil, a zároveň neexistují žádné rozumné důvody k pochybám o věrohodnosti a úplnosti skutkových zjištění pro posouzení viny obviněného z přestupku, nemůže pasivita obviněného z přestupku ve správním řízení zásadně vést k jeho úspěchu v navazujícím soudním řízení, ledaže by se mu podařilo účinně zpochybnit věrohodnost nebo dostatečnost správními orgány provedených důkazů.“ Správní orgány v dané věci učinily dostatečné a úplné dokazování rozhodných skutečností, přičemž ničím nepodložené tvrzení o pronájmu pozemků není způsobilé tento postup správních orgánů zpochybnit. Nadto soud ve shodě s žalovaným upozorňuje, že sám žalobce v doplnění odvolání ze dne 20. 2. 2024 uvedl, že „realizoval stavby, které jsou předmětem napadeného rozhodnutí, v souladu se zákonem“, přičemž se domáhal svědectví k objasnění této skutečnosti.

80. S ohledem na výše uvedené neshledal soud osmý žalobní bod důvodným.
81. V devátém žalobním bodu žalobce tvrdí, že se žalovaný nijak nevypořádal s jeho návrhem vzneseným v doplnění odvolání ze dne 19. 2. 2024 na provedení výsledku svědkyň L. B. a D. M. Soud z napadeného rozhodnutí ověřil, že žalovaný se návrhem žalobce zabýval na str. 15 a 16 napadeného rozhodnutí, kde uvedl: *„Odvolací správní orgán pro nadbytečnost neprovedl odvolatelem navrhovaný důkaz výsledkem L. B. a D. M. Odvolatel navrhovaným důkazem prokazuje způsob, jakým získal či zamýšlel získat podklady o realizaci některých staveb v areálu zábavního parku a že při realizaci staveb postupoval v součinnosti, se souhlasem či za účasti Úřadu Městské části Praha 15. Podstatné totiž je to, zda odvolatel jednal v souladu s ustanoveními stavebního zákona, tj. zejména, zda k provedení dotčených staveb požádal stavební úřad o potřebná rozhodnutí a povolení (případně souhlasy) a zda jimi následně disponoval. Odvolací správní orgán naopak shledal, že dostatečně široký a ucelený soubor podkladů o faktickém stavu staveb a o dosavadním postupu stavebního úřadu poskytuje správní spis a provedené dokazování.“* Není tudíž pravdivé tvrzení žalobce, že by se žalovaný s návrhem na provedení navrhovaných výsledků nevypořádal. Žalobce však v podané žalobě nijak nespornuje shora citované závěry, jimiž žalovaný odůvodnil neprovedení předmětných výsledků. Omezuje se pouze na námitku, že se žalovaný návrhem na jejich provedení nezabýval.
82. Devátý žalobní bod není důvodný.
83. V desátém žalobním bodu žalobce namítá, že žalovaný paušalizuje závěr Městského soudu v Praze vyjádřený v rozsudku ze dne 30. 5. 2024 č. j. 10 A 110/2023-89, když z daného rozsudku použil jen část. Žalovaný podle žalobce nevyčetl z rozsudku závěr, že žalobce byl shledán vinným za to, že provedením záměru areálu jako celku změnil využití území. Žalobce též namítá, že Městský soud v Praze sám konstatoval, že řada staveb a prvků na území parku je legální, což však nebylo předmětem posuzování soudu. Uvedenou žalobní argumentaci považuje soud za zcela irrelevantní.
84. Tvrzení žalobce soud považuje za účelové. Skutečnost, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí blíže věnoval jen některým částem rozsudku ze dne 30. 5. 2024 č. j. 10 A 110/2023-89 neznamená, že by nebyl s ním seznámen. Nadto žalobce ani netvrdí, jak by tím mělo být zasaženo do jeho práv. Naopak uvádí, že část, kterou žalovaný v napadeném rozhodnutí použil, je závazná a stěžejní. Žalovaný z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2024 č. j. 10 A 110/2023-89 vyšel při vypořádání jedné z uplatněných odvolacích námitek. Konkrétně na str. 12 napadeného rozhodnutí konstatoval: *„Tvrzení odvolatele, že sám správní orgán si je vědom toho, že nelze jednoznačně konstatovat, že realizace předmětného*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

parku, resp. výstavba a jiná činnost nebyla řešena v souladu se zákonem‘ se nezakládá na pravdě, neboť žaloba uplatněná odvolatelem proti rozhodnutí o přestupku sp. zn. RP 426/2021, č.j. MCP11/21/059240/OKS/Kra ze dne 11.11.2021, proti kterému odvolatel uplatnil obsahově shodné námitky, byla Městským soudem Praha, rozsudkem č.j. 10 A 110/2023-89 ze dne 30.5.2024 zamítnuta, následně byla zamítnuta i kasační stížnost rozsudkem Nejvyššího správního soudu č.j. 9 As 159/2024-76 ze dne 24.10.2024 (rozsudek nabyl právní moci dne 25.10.2024).“ Na základě citovaného nelze dospět k závěru, který se žalobce snaží v žalobě navodit, a sice že žalovaný nevyčetl z předmětného rozsudku, že žalobce byl shledán vinným za to, že provedením záměru areálu jako celku změnil využití území. Není vadou napadeného rozhodnutí, pokud žalovaný v rozhodnutí výslovně nezopakoval závěry jiného řízení. Žalobce pouze tvrdí, že žalovaný „pravděpodobně nevyčetl“ uvedený závěr ze zmiňovaného rozsudku, již ale netvrdí, proč by měl být tento závěr podstatný z hlediska posuzované věci a v jakém ohledu jej měl žalovaný zohlednit. Takto koncipovaná žalobní námitka nemůže být důvodná.

85. Soud pro úplnost připomíná, že rozsudkem ze dne 30. 5. 2024 č. j. 10 A 110/2023-89 Městský soud v Praze zamítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2023 č. j. MHMP 1066921/2023, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání 12 přestupků podle stavebního zákona. Konkrétně výrokem I. byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku § 178 odst. 1 písm. a) stavebního zákona, když v období od února 2020 do 6. 6. 2020 v rozporu s § 76 stavebního zákona úmyslně provedl na pozemcích parc. č. XF, XQ, XG v katastrálním území XH a parc. č. XD, XL, XJ, XK, XR, XC, XA v katastrálním území XB stavbu zábavního parku „XI“ zahrnující oplocený areál o celkové ploše cca 32 000 m², včetně vstupní brány s turnikety, vodních prvků, herních prvků (i drobných staveb), divadla s jevištěm, prodejny suvenýrů, krmelce (vykazujícího znaky stavby), terénních úprav, dopravního hřiště a rozvodů el. energie uvnitř parku, bez územního rozhodnutí o změně využití území podle § 80 stavebního zákona. Předmětnému přestupku se soud věnoval na str. 12 až 21 rozsudku, přičemž pod bodem 102. konstatoval: „Soud již výše uvedl, že žalobce ve výroku I. nebyl uznán vinným za provádění dílčích prvků v areálu „XI“ bez stavebního povolení nebo v jeho rozporu. Předmětem sporu obecně nejsou ani parametry jednotlivých dílčích staveb a herních prvků uvnitř zábavního areálu – to se týká jen přestupků u staveb zastřešení pergoly a parkovišť kolem areálu (výroky III, V, VII, IX). Byť stavební úřad ve výroku I. prvostupňového rozhodnutí podotkl, že krmelec má parametry stavby, podstatné je, že žalobce byl tímto výrokem shledán vinným za to, že provedením záměru areálu jako celku (nikoliv zmíněnými prvky) změnil využití území.“ Na citované navázal v bodu 103.: „Jednotlivé součásti areálu zábavního parku mohly být vybudovány i s vědomím stavebního úřadu či orgánu územního plánování, ať už ve formě stavebního povolení, kolaudačního souhlasu nebo jen s vyjádřením stavebního úřadu, že se o stavbu nejedná. Některé ze staveb či záměrů, jak jsou označeny a popsány v uvedených podkladech od stavebního úřadu, se dokonce přímo ani nepříčí funkčnímu využití lesních pozemků dle územního plánu, jak byly definovány výše.“ Pokud se žalovaný z citované části rozsudku snaží argumentací „Městský soud v Praze sám konstatoval, že řada staveb a prvků na území parku je legální“ vyvodit závěr, že i stavby (záměry) v právě projednávané věci byly provedeny v souladu se zákonem, nelze na takovou argumentaci přistoupit. Jak ostatně přiléhavě konstatoval sám žalobce, Městský soud v Praze se v dotčeném rozsudku nezabýval legálností jednotlivých staveb (součástí areálu), nýbrž areálu jako celku. Městský soud v Praze pouze konstatoval, že „[j]ednotlivé součásti areálu zábavního parku mohly být vybudovány i s vědomím stavebního úřadu či orgánu územního plánování“ (zvýraznění doplnil soud, pozn. soudu), nikoliv že tak vybudovány skutečně byly. Nadto posuzoval zcela jiné stavby než ty, které byly řešeny v rámci nyní posuzovaného řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

Citovaný závěr Městského soudu v Praze o případné zákonnosti provedení jednotlivých součástí areálu zábavního parku nemá žádný dopad na posouzení protiprávního jednání žalobce v projednávané věci.

86. Desátý žalobní bod není důvodný.

87. *V jedenáctém žalobním bodu žalobce namítá, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí zcela absentuje posouzení jeho osobních a majetkových poměrů. Tvrdí, že správní orgán měl povinnost tyto poměry zkoumat a případnou výši pokuty nastavit tak, aby tato zapadala do rámce majetkových poměrů žalobce a nebyla likvidační.*

88. Soud z rozhodnutí stavebního úřadu ověřil, že stavební úřad při úvahách o výši sankce hodnotil řadu faktorů a výši uložené sankce řádně a dostatečně odůvodnil na str. 14 a 15, zároveň se v předchozích částech rozhodnutí věnujících se jednotlivým přestupkům podrobně zabýval závažností každého přestupku z hlediska ohroženého či porušeného zájmu, jímž byl především zájem na ochraně života a zdraví osob. Z odůvodnění rozhodnutí je zřejmé, že stavební úřad přihlédl ke všem relevantním hlediskům, jako je význam zákonem chráněného zájmu, který byl přestupky porušen, způsobený následek, jakož i přitěžující a polehčující okolnosti. Za přitěžující okolnost stavební úřad hodnotil souběh více přestupků ve formě úmyslného zavinění většiny přestupků a délku trvání protiprávního stavu v případech trvajících přestupků, polehčující okolnosti neshledal. Stavební úřad přihlédl k osobním poměrům žalobce. Konstatoval, že žalobce byl již pravomocně uznán vinným ze spáchání jiných přestupků, které shodně jako nyní posuzované přestupky souvisí s provozováním areálu zábavního parku. Dále zohlednil, že žalobce je jedním společníkem a jednatelem společnosti Krtkův svět s.r.o. i Krtkův park s.r.o. Majetkové poměry nebyly stavebnímu úřadu v podrobnostech známy. Skutečnost, že žalobce disponuje majetkem a příjmy ve výši umožňující úhradu uložené pokuty, vyvozoval správní orgán z toho, že žalobce je vlastníkem tzv. skleníků a rozsáhlých pozemků v k.ú. XB a XH, které mu slouží k podnikání, a především z toho, že byl schopen financovat nepovolenou stavbu dřevěné haly, náklady správní orgán odhadl na 10 až 12 milionů Kč. Zároveň správní orgán zdůraznil, že ačkoli žalobce opakovaně upozorňoval na úvěrovou zatíženost, tuto skutečnost správním orgánům nedoložil. Stavební úřad při rozhodování o výši uložené pokuty vycházel z pravidel pro ukládání trestu za více jednání podle § 41 odst. 1 přestupkového zákona. Nejprísněji trestným je přestupek podle § 178 odst. 1 písm. f) a § 178 odst. 2 písm. e) stavebního zákona, za něj lze uložit pokutu až do výše 1 000 000 Kč. Prvostupňový orgán tedy uložil pokutu na samé horní hranici zákonné sazby, ovšem bez využití možnosti navýšit horní hranici podle § 41 odst. 2 přestupkového zákona. Správní orgán poukázal, že uložení pokuty v této výši je v dané věci odůvodněno především závažností spáchaných přestupků, když žalobce spáchal celkem dva přestupky podle § 178 odst. 1 písm. f) a tři přestupky podle § 178 odst. 2 písm. e) stavebního zákona (a dalších 6 méně závažných).

89. Žalovaný se s úvahami stavebního úřadu ztotožnil. Konstatoval, že „*při určování výše uložené pokuty prvoinstanční správní orgán přihlédl ke konkrétním okolnostem tohoto případu, vycházel přitom z listinných důkazů, přičemž vzal v úvahu skutečnost, že se jednalo o zaviněné jednání ve formě nedbalosti a úmyslu, tedy ve vyšší formě zavinění, souběh více přestupků, také dobu trvání protiprávního jednání, rovněž přihlédl k osobním i finančním okolnostem odvolatele. V případě souběhu více přestupků a jejich projednání ve společném řízení zákon umožňuje navýšení horní hranice až o 1/2, čehož stavební úřad nevyužil.*“ Žalovaný přihlédl k okolnostem, za kterých byl přestupek spáchán a k pohnutkám, které žalobce vedly k deliktnímu jednání (přesvědčení o správnosti svého jednání), k závažnosti přestupku (vyšší míra nebezpečnosti pro společnost),

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

k míře zavinění (úmyslné zavinění), k osobě pachatele (četnost porušení stavební kázně), ke způsobu spáchání přestupku (provedení v rozporu s pravomocným územním rozhodnutím a stavebním povolením a bez opatření stavebního úřadu – územního souhlasu) i k jeho následkům (došlo k ohrožení zdraví a životů). Reflektoval rovněž na preventivní a výchovnou funkci, tj. zejména, že při posuzování přiměřenosti výše uložené pokuty je nutno vycházet z toho, že jakýkoli finanční postih se projeví v majetkové sféře pachatele. Co se týče majetkových poměrů uvedl, že „[o]dvolatel, ač byl seznámen s tím, že je proti němu vedeno přestupkové řízení, nepředložil nic o svých příjmech, ekonomické bilanci, jakým způsobem jsou hrazeny jeho životní potřeby a náklady jeho rodiny. Posouzení výše uložené pokuty jako likvidační závisí částečně na aktivitě odvolatele, když i přes povinnost správních orgánů zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena, nesmí být v řízení přehlíženo důkazní břemeno, které obviněný nese, pokud jde o prokázání jeho vlastních tvrzení. Jestliže se odvolatel dovolává likvidačního charakteru uložené pokuty, měl dostatečně tvrdit a věrohodně prokázat všechny skutečnosti rozhodné pro její posouzení, tj. doložit své celkové majetkové poměry, což neučinil.“ Ačkoli je shora citovaná argumentace žalovaného částečně nepřesná, jelikož žalovaný výslovně nezmínil, že žalobce v odvolacím řízení doložil doklady k úvěrům, jak soud ověřil ze správního spisu, soud se s ní v zásadě ztotožňuje. Pro prokázání tvrzených likvidačních účinků uložené pokuty bylo potřeba předložit takové podklady, z nichž by si správní orgán mohl udělat celkový obraz o majetkových a finančních poměrech žalobce. Žalobce ve správním řízení doložil jen podklady o svých závazcích (doklady o úvěrech). Naopak nikterak neprokázal své příjmy, majetek, ekonomickou bilanci a příp. jakým způsobem jsou jeho životní potřeby a náklady a jeho rodiny hrazeny. Tvrzení žalovaného, že žalobce nepředložil nic o svých příjmech, ekonomické bilanci, jakým způsobem jsou hrazeny jeho životní potřeby a náklady jeho rodiny, a tedy že nedoložil své celkové majetkové poměry, je proto příléhavé.

90. K stěžejním principům pro zjišťování poměrů obviněného se vyjádřila judikatura Nejvyššího správního soudu. V rozsudcích ze dne 27. 5. 2021 č. j. 1 As 374/2020-42 a ze dne 20. 5. 2021 č. j. 1 As 373/2020-40 Nejvyšší správní soud setrval na úvaze z usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 9/2008-133, že platí, že odmítne-li účastník řízení doložit nebo nedoloží-li své majetkové poměry, je správní orgán oprávněn vyjít pouze z údajů, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení. Nevede-li tento postup k přesnému výsledku, může si správní orgán učinit základní představu o příjmech a majetku účastníka řízení i na základě odhadu (tzn. do určité míry obdobně jako trestní soud při posouzení majetkových poměrů pachatele odhadem při určování výměry peněžitého trestu; obdobně též rozsudky ze dne 26. 7. 2018 č. j. 2 As 425/2017-33, nebo ze dne 17. 10. 2018 č. j. 6 As 311/2017-41).
91. Byť je uložená pokuta ve výši 1 000 000 Kč relativně vysoká, skutečnosti svědčící o hrozbě likvidačního ohrožení žalobce v důsledku výše pokuty nevyšly ve správním řízení najevo. Správní orgány vycházely z toho, že žalobce jako fyzická osoba je vlastníkem několika předmětných pozemků, které mu slouží k podnikání, a rovněž z toho, že byl schopen financovat nepovolenou stavbu dřevěné haly, jejíž náklady správní orgán odhadl na 10 až 12 milionů Kč. Byť se oproti tomuto odhadu může skutečná výše nákladů na předmětnou stavbu lišit, podstatné podle soudu je, že lze předpokládat, že žalobce disponuje dostatečným majetkem a příjmy k úhradě uložené pokuty. Oproti těmto skutečnostem, z nichž vycházel již prvostupňový orgán v prvostupňovém rozhodnutí, žalobce k prokázání svých osobních a majetkových poměrů doložil pouze podklady o svých závazcích, nedoložil však žádné podklady, z nichž by si správní orgán mohl udělat celkový obraz o majetkových a finančních

poměrech žalobce. Na základě konstatovaného podle soudu byly správní orgány za účelem posouzení možného likvidačního účinku pokuty oprávněny učinit odhad majetkových poměrů žalobce.

92. Žalobce ani v soudním řízení nepředložil podklady, jimiž by prokázal své příjmy, ekonomickou bilanci a příp. jakým způsobem jsou jeho životní potřeby a náklady a jeho rodiny hrazeny. Žalobce soudu doložil jen podklady o výši svých závazků (doklady o úvěrech žalobce, vyrozumění o výši nedoplatku ÚMČ P11 ze dne 24. 1. 2025 a žádost o splátkový kalendář ze dne 29. 1. 2025). Tyto dokumenty však samy o sobě nejsou způsobilé prokázat likvidační účinky uložené pokuty a soud proto jejich provedení jako důkazy shledal za nadbytečné, a to i z důvodu, že žalobce nedoložil, co mu konkrétního bránilo je uplatnit před správním orgánem.
93. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že výše uložené pokuty není pro žalobce likvidační. Pro úplnost soud podotýká, že proti úvahám správních orgánů o povaze, závažnosti, přitěžujících a polehčujících okolnostech či proti postupu při ukládání trestu za více jednání žalobce nic konkrétního žalobce nenamítal.
94. Ani jedenáctý žalobní bod není důvodný.
95. Soud závěrem dodává že dne 1. 1. 2024 nabyt účinnosti zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*nový stavební zákon*“). Jelikož se na ustanovení části desáté nového stavebního zákona upravující přestupky nevztahuje úprava přechodného období stanovená v § 334a tohoto zákona, jsou ustanovení části desáté nového stavebního zákona plně aplikovatelná ode dne jeho účinnosti. Soud se proto musel zabývat otázkou, zda právní úprava v novém stavebním zákoně není pro žalobce příznivější. Dospěl k závěru, že nikoliv. Přijetím nového stavebního zákona došlo ke sjednocení územního a stavebního řízení, zároveň zákonodárce obecně zpřísnil sankce za porušení stavebních předpisů. Nově lze za nejprísněji trestný přestupek, kterého se žalobce dopustil, a sice provedení záměru bez povolení podle § 301 odst. 1 písm. a) nového stavebního zákona, uložit pokutu až do výše 2 000 000 Kč. Podle stavebního zákona bylo možné za tento nejprísněji trestný přestupek spočívající v provedení stavby bez stavebního povolení podle § 178 odst. 2 písm. e) uložit pokutu do 1 000 000 Kč. Aktuálně je tedy horní hranice sankce dvojnásobná. Soud uzavírá, že přijetím nového stavebního zákona trestnost žalobcem spáchaných přestupků nezanikla a nová právní úprava není pro žalobce ani příznivější, naopak změna právní úpravy se projevila ve zpřísnění sankce.
96. Na základě uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
97. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nepřísluší mu právo na náhradu nákladů, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku. Žalovanému pod výrokem III. tohoto rozsudku soud náhradu nákladů řízení přiznat nemohl, neboť neshledal, že by v projednávané věci přesáhly jeho běžnou administrativní činnost.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. listopadu 2025

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.